

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till tullag
och lag om ändring av lag om tullverket**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att en ny nationell tullag skall stadgas som är avsedd att tillämpas vid medlemskapet i Europeiska unionen (EU) samt en lag om ändring av lagen om tullverket. Tullagen skall komplettera den omedelbart tillämpliga tullagstiftningen av Europeiska gemenskapen som huvudsakligen gäller endast den egentliga tullverksamheten samt fastställande och uppbärande av tull. På grund av detta skall den nationella tullagen innehålla bl.a. stadganden om myndigheternas behörighet, tullövervakning, tullverkets personregister, hemlighållande, utlämnande och erhållande av uppgifter, vissa administrativa förfaranden och påföljder, ändringssökande samt även om tullbrott och deras utredning.

Ändringarna av lagen om tullverket skall

även betingas av EU-medlemskapet och de skall gälla tullmyndigheternas statistikföring samt upplösningen av delegationen för tullärenden.

Samtidigt skall genom den nya tullagen upphävas den gällande tullagstiftningen i sin helhet, dvs. tullagen och tullskattelagen, tullvärdeslagen, lagen om tulltariff, lagen om preferenser för varor med ursprung i utvecklingsländer, lagen om ändringsförfarande för ursprungsregler samt lagen om tullfri införsel av kläder.

De föreslagna lagarna ansluter sig till Finlands medlemskap i Europeiska unionen och de är avsedda att träda i kraft samtidigt med medlemskapet.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida		Sida
PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1	6.2. Samband med internationella avtal och förpliktelser	10
ALLMÄN MOTIVERING	3	DETALJMOTIVERING	10
1. Inledning	3	1. Motivering till lagförslagen	10
2. Nuläget	4	1.1. Tullag	10
2.1. Finlands lagstiftning	4	Allmänna stadganden	10
2.2. Gemenskapens lagstiftning	4	Myndigheternas behörighet	11
2.3. Om inverknings av internationella avtalsarrangemang	5	Tullfrihet	13
2.4. Värdering av nuläget	6	Tullövervakning	14
3. Propositionens målsättningar och centrala förslag	6	Tullverkets personregister	18
3.1. Målsättningar och medel för att de uppnås	6	Hemlighållande och utlämnande av uppgifter	18
3.2. Centrala förslag	7	Erhållande av uppgifter ur vissa register	19
3.2.1. Tullag	7	Betalning av tull	20
Allmänna stadganden och stadganden om befogenhet	7	Tullhöjning och felavgift	21
Tullfriheter	7	Varans förstöring och överlåtelse till staten	21
Tullövervakning	8	Tullauktion	21
Utbyte, hemlighållande och registrering av uppgifter	8	Ändringssökande	22
Tullbrott och undersökning av dem	9	Tullbrott och utredning av dem	23
Övriga förslag	9	Beslagtagna vara	23
3.2.2. Lag om ändring av lagen om tullverket	9	Särskilda stadganden	24
4. Propositionens ekonomiska och organisatoriska verkningar	9	Ikraftträdelse- och övergångsstadganden	24
5. Ärendets beredning	9	1.2. Lag om ändring av lagen om tullverket	25
5.1. Beredningsskeden och -material	9	2. Närmare stadganden och bestämmelser	25
5.2. Utlåtanden	10	3. Ikraftträdande	25
6. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	10	4. Lagstiftningsordning	25
6.1. Samband med andra propositioner	10	LAGFÖRSLAG	26
		1. Tullag	26
		2. Lag om ändring av lagen om tullverket	36
		BILAGA	37
		Parallelltexterna	37
		2. Lag om ändring av lagen om tullverket	37

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Som avtalsparter till världsomfattande och territoriella frihandels- och andra avtal har staterna i allmänhet förpliktat sig att inskränka sin behörighet inom handelspolitiken, även inom beskattningen av utrikeshandeln. Det mest betydande av dessa avtal är GATT, det allmänna tull- och handelsavtalet. Dess medlemsstater, i synnerhet de industriella västerländerna, har under de senaste årtiondena nedsatt sina tullar till en bråkdel i jämförelse med efterkrigsnivån och förpliktat sig att inte förhöja dem. Dessutom befinner sig handeln mellan de europeiska länderna nästan helt inom kretsen av olika frihandelsarrangemang; tullarna på alla industriprodukter har slopas eller håller på att slopas, och dels har även handeln av lantbruksprodukter frigetts. Utom tullar och övriga motsvarande skatter och avgifter har avtalen utsträckts att omfatta även de flesta andra hinder för handeln, så som begränsningar angående varumängder, avgifter och valuta, samt till och med konkurrensförvridande verkningar av statsstöd och officiella anskaffningar.

Finland har varit medlem i GATT från slutet av 1950-talet. Dessutom har Finland deltagit från början av 1960-talet i de alltjämt expanderande europeiska frihandelsarrangemangen genom att först ansluta sig till det europeiska frihandelsområdet EFTA och genom att ingå ett frihandelsavtal med motsvarande innehåll med Europeiska ekonomiska gemenskapen i början av 1970-talet. Inom EFTA förhandlades i början av 1990-talet om frihandelsavtal mellan organisationens medlemsländer och de östra centraleuropeiska länderna som ersätter även de under 1970-talet träffade bilaterala sk. KEVSOS-avtalen mellan Finland och dessa länder. Sina senaste bilaterala avtal har Finland ingått med de baltiska länderna som återvunnit sin självständighet.

Som kärna för den europeiska frihandeln kan betraktas den år 1957 grundade Europeiska ekonomiska gemenskapen som även gav impulsen till att grunda EFTA för de västeuropeiska länder som stannade utanför. Den ekonomiska gemenskapen har ända från början syftat på en ekonomisk integration som sträcker sig utöver frihandeln. Gemenskapen är först och främst en tullunion, vilken jämte

intern frihandel även innebär en åtminstone till en viss grad gemensam handelspolitik, såsom gemensamma tullar mot länderna utanför. Det var emellertid först förverkligandet av ett gemensamt system av inre marknad från början av 1993 som tvang fram ett förenhetligande av tullsystemet och annat system för utrikeshandeln praktiskt taget genomgående. Ända dithills var medlemsstaternas system för annan indirekt beskattning, närmast mervärdes- och acisbeskattning, skilda från varandra. De av dem förutsatta åtgärderna, exportens befriande av skatt samt på motsvarande sätt beskattningen av importen, utfördes vid gränserna mellan medlemsstaterna, med metoder som motsvarade förtullningen. Trots de gemensamma tullarna och den inre tullfriheten blev beskattningsgränserna inom gemenskapen kvar, och även från varandra avvikande nationella begränsningar och tullförfaranden kunde i praktiken upprätthållas.

Som utgångspunkt för den inre marknaden är bl.a. varornas helt fria rörlighet inom området. Fastän den indirekta beskattningen inte har harmoniserats i sin helhet, har dock de centrala, materiella och förfarandestadgandena om mervärdesskatt och de viktigaste acciserna förenhetligats, harmoniserats så att beskattningen av handeln mellan medlemsstaterna har kunnat förflyttas från gränsen till att ske i samband med den inre beskattningen av respektive stat. I enlighet med utgångspunkten är också beskattnings-, övervaknings- och kontrollåtgärder vid gränsen förbjudna. Å andra sidan förutsätter varornas fria inre rörlighet en enhetlig behandling av yttre import och export vid de yttre gränserna av alla medlemsstater.

Handelspolitik hör till gemenskapens uteslutande behörighet, vilken medlemsländerna kan påverka endast genom gemenskapens organ. De viktigaste besluten fattas av rådet med kvalificerad majoritet. Tullpolitik och tullagstiftning är gemenskapens centrala handelspolitiska redskap. Sedan tullunionens förverkligande har gemenskapen tillämpat en gemensam tulltariff på den yttre importen. Vid övergång till den inre marknaden avstods till största delen även från de övriga ännu kvarstående nationella arrangemang såsom tullkvoter för varje land, och andra begränsningar och bestämmelser för utrikeshandeln. Från början av åren 1993 och 1994 infördes det för alla

medlemsländer omedelbart bindande gemenskapsstadganden om olika tullbehandlingar, tullförfaranden, varornas ursprung, tullvärde, tullskuld, mm.

Stadgandena om tullen är förordningar som medlemsstaterna måste tillämpa som sådana, och i regel har de inte ens tillstånd att stifta på varandra gående nationella bestämmelser. Vid Finlands tillträde till EU skall således våra nationella stadganden ersättas av dessa stadganden. Till vissa delar tillåter och dels även förutsätter gemenskapens tullstadganden att kompletterande nationella stadganden finns. Avsikten med gemenskapsstadgandena är att säkerställa en enhetlig tull- och annan handelspolitisk behandling av import och export. Verkställandet skall fortfarande höra till de nationella myndigheternas uppdrag, och även förfarandena kommer att harmoniseras bara till den del som är nödvändig för att uppnå den nämnda avsikten.

Verkställandet av de handelspolitiska arrangemangen och den tullagstiftning för vilka redogjorts ovan hör uteslutande eller till en stor del till tullverkets behörighet. Ändringarna i dem skall således ha omedelbar inverkan på innehållet av verkets uppdrag vid reglering av tullmyndigheternas behörighet. Således skall tillträde till unionen ha förutom direkta även betydande indirekta inverknings på Finlands tullagstiftning.

2. Nuläget

2.1. Finlands lagstiftning

Tulltarifferna fastställs i tulltarifflagen (660/87). Tullagen (573/78) och tullförordningen (576/78) innehåller huvudsakligen stadganden om förtullningsförfarandet vid övervakningen och beskattningen av införsel samt om tullmyndighetens behörighet vid tullövervakning och tullbrottundersökning. Tullskattelagen (575/78) och tullskatteförordningen (576/78) innehåller huvudsakligen materiella stadganden om grunder för påförande av tull, om tullfriheter samt om temporär införsel. Importvarans tullvärde, på vilket fastställande av tull grundar sig, fastställs enligt tullvärdeslagen (906/80). Stadgandena om tullförvaltningen och bland annat tullmyndigheternas uppgifter och allmän behörighet finns i lagen om tullverket (228/91) samt i förordningen

(371/91) som utfärdats med stöd av den.

Om tull- och importavgiftspreferenser för varor med ursprung i utvecklingsländer har stadgats genom lag (973/71) och förordning (623/93). Stadgandena grundar sig på det inom UNCTAD skapade systemet om ensidigt beviljade preferenser. För varor med ursprung i utvecklingsländerna beviljar Finland preferenser endast i fråga om tullar. Om tullfri import av kläder i vissa fall har givits en lag (47/92) enligt vilken beklädnadsindustrin har möjlighet att tullfritt importera kläder som tillverkats utomlands som underleveransarbete. Tullstyrelsen ges viss behörighet angående lagen om förfarande vid ändring av de ursprungsregler som tillämpas i frihandelsavtal och andra tullpreferensarrangemang, samt om bestämmelser i anslutning till dessa regler (460/93).

2.2. Gemenskapens lagstiftning

Grunden för Europeiska gemenskapen är enligt artikel 9 i Romfördraget en tullunion som gäller all varuhandel. Tullunionen har en gemensam tulltariff som tillämpas på samtliga tredje stater, samt annan gemensam tullagstiftning som till huvuddelen ersätter medlemsstaternas tullagstiftning. I Romfördraget är de centrala artiklarna om tullar artiklarna 9—29.

Grundstadgandena i gemenskapens tullagstiftning är rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om en tullkodex för gemenskapen (kodex), kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 om verkställighet av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om en tullkodex för gemenskapen (tillämpningsförordning) jämte ändringar, samt rådets förordning (EEG) nr 918/83 om ett gemenskapssystem för tullfriheter (tullfrihetsförordning) jämte ändringar. I kodexen och tillämpningsförordningen stadgas om förfaranden vid egentlig tullverksamhet, bland annat om tullbehandling samt grunder för påförande av tull, till exempel varans ursprung och förtullningsvärde, samt om tullskuld. I tullfrihetsförordningen stadgas om de fall vid vilka tullfrihet beviljas avvikande från tulltariffen utöver både frihandels- och andra tullpreferensarrangemang.

Gemenskapens tullnomenklatur baserar sig på det av det internationella tullsamarbetsrådet bekräftade harmoniserade varubeskrivnings- och kodsystemet. På basis av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tariff- och statistikno-

menklatur och gemensam tulltariff (kombinerad nomenklatur) skall utfärdas kommissionens förordning om s.k. enhetsnomenklatur. Enligt artikel 28 i Romfördraget kan rådet på kommissionens förslag med kvalificerad majoritet besluta om ensidig ändring och upphörande av tullar samt bevilja tullsuspensioner eller tariffkontingenter.

Det så kallade GSP-systemet som angår utvecklingsländernas allmänna tullpreferenser består av flera stadganden som omfattar även för lantbruksavgifter beviljade preferenser. Gemenskapen och dess medlemsstater samt 70 stater inom Afrika samt Karibiens och Stilla havets område har ingått ett så kallat Loméavtal för att ekonomiskt understöda dessa områden. Avtalet innehåller även bestämmelser om beviljande av tullpreferenser. Vidare beviljas genom rådets förordningar tullpreferenser till vissa länder i Syd- och Mellanamerika för att understöda narkotikabekämpningen.

Den gemensamma handelspolitiken förverkligas genom stadganden och bestämmelser om enskilda fall. Grundbestämmelse är artikel 113 i Romfördraget som ändrats genom Maastricht-avtalet, och den innehåller centrala principer och tillämpningsmetoder, samt bestämmelser om beslutfattande. Bland de handelspolitiska förfaranden som hör till tullverkets behörighet kan nämnas t.ex. stadganden om marknadsstörningar och passiv förädling. Vid marknadsstörningssituationer tillämpas rådets förordning (EEG) nr 2423/88 om avvärjning genom dumpingsvillkor eller genom stöd mot dumping från andra länder än länderna inom Europeiska ekonomiska gemenskapen. Rådets förordning (EEG) nr 636/82 om tillämpning av det passiva förädlingsförfarandet med ekonomisk påverkan på vissa textil- och beklädnadsprodukter som återinförts till gemenskapen efter tillverkning eller behandling i vissa tredje länder kompletterar kodexens stadganden om förädlingen.

Om tullsamarbete inom gemenskapens behörighet har utfärdats rådets förordning (EEG) nr 1468/81 om ömsesidigt bistånd mellan förvaltningsmyndigheterna i medlemsstaterna samt om samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen för säkerställande av riktig tillämpning av lagstiftningen i tull- och lantbruksärenden jämte ändringar. Samarbetet inom tullbrottsövervakningen och -undersökningen inom medlemsstaternas behörighet regleras av den så kallade Napoli-konventionen

mellan medlemsstaterna av år 1967. Även i artikel K.1 i Maastricht-avtalet stadgas om samarbete i tullärenden.

För gemenskapens stadganden har mera detaljerat redogjorts i regeringspropositionen (RP 135/1994 rd) om godkännande av vissa bestämmelser i fördraget om Finlands tillträde till Europeiska unionen.

2.3. Om inverknings av internationella avtalsarrangemang

Det mest centrala internationella avtalet som reglerar tullar är GATT. Europeiska gemenskapen som organisation samt dess medlemsländer är avtalsparter till GATT; i vissa avtal såsom tullvärdesavtalet är gemenskapen avtalspart, medan i andra avtal är dessutom medlemsländerna avtalsparter. För Finlands vidkommande skall ändringarna inte vara stora, då Finland är avtalspart i nästan samma avtalsarrangemang som även gemenskapen. Finland har anslutit sig bland annat till tullvärdes- och dumpingsavtalet (FördrS 83/80 och FördrS 19/80).

Som resultat av GATT:s senaste förhandlingsskede, den s.k. Uruguay-rundan, skall tullnivån sänkas med ung. en tredjedel under 5—10 år från avtalsregleringens ikraftträdande. Rundans andra förhandlingsresultat angår bland annat tekniska hinder för handel, tullvärde, dumping, statsstöd och utjämnings tullar samt skyddsklausuler. Enligt målsättningen skall de nya avtalen träda i kraft år 1995.

Vid tulladministrationernas internationella samarbetsorgan tullsamarbetsrådet (Customs Co-operation Council CCC) har bland annat avslutits en internationell konvention om förenkling och harmonisering av tullförfarande (Kyotokonventionen, FördrS 6/78), konvention om det harmoniserade systemet för beskrivning och kodifiering av varor (HS-konventionen, FördrS 69/87) samt konventionen om temporär införsel (Istanbul-konventionen). Inom FN har slutits en tullkonvention om internationell transport av de i TIR-carneten upptagna varorna (FördrS 41/78) samt en internationell konvention om harmonisering av gränskontroller av varor (FördrS 64/85). Till tullbeskattning ansluter sig även det så kallade UNESCO-avtalets protokoll om tullfri import av material för vetenskapliga och kulturella ändamål (FördrS 33—34/87). Bortsett från Istanbul-

konventionen, till vilken Finland tillsvidare inte har anslutit sig, är Finland och Europeiska gemenskapen avtalsparter i ovan nämnda avtal.

Finland och medlemsländerna i Unionen har även ingått med varandra samt med andra länder avtal om tullsamarbete i enlighet med CCC:s rekommendationer. Dessa gäller bistånd i tullövervaknings- och beskattningsärenden, i synnerhet inom utbyte av information som ansluter sig till dessa. Medlemskapet skall inte ha inverkan på dessa avtals giltighet, men ett medlemskap i tullunionen skall ha en stor betydelse vid deras tillämpning.

Gemenskapen och dess medlemsstater har associationsavtal angående handel och andra områden med de östra centraleuropeiska länderna. Finlands s.k. KEVSOS-avtal samt EFTA-ländernas frihandelsavtal med dessa länder motsvarar dels de nämnda avtalen. Gemenskapen har underhandlat frihandelsavtal även med baltiska länderna, och vid medlemskap kommer dessa att ersätta Finlands gällande motsvarande avtal.

Vid medlemskapet skall Finland även tillämpa avtalen om begränsandet av utförseln av gemenskapens textilier och beklädnad eller de s.k. mångfiberavtalen (MFA), vilka är avsevärt mera omfattande och talrika än de av Finland tillämpade avtalen.

För Europeiska gemenskapernas avtalsregleringar samt deras inverknings för Finland har omfattande redogjorts i motiveringarna till fördraget om tillträde till Europeiska unionen.

2.4. Värdering av nuläget

Internationellt är tullagstiftningen förenhetligad till en hög grad. Om tullarnas nivå, tullfriheter, tullförfaranden och tullsamarbete samt om övriga ärenden som angår tullväsendet har ingåtts talrika internationella, både multi- och bilaterala avtal. Därutöver innehåller ofta avtalen för olika områden, t.ex. avtalen om flygtrafik, bestämmelser om tullfriheter samt om förenklandet av tullförfaranden sådana som temporär införsel. Finland så som Europeiska gemenskaper eller dess medlemsländer vart för sig har godkänt och infört huvuddelen av dessa avtal samt anpassat sin nationella lagstiftning att motsvara dem. M.a.o. har den internationella utvecklingen haft en förenhetligande inverkan på de olika ländernas tullstadganden. T.ex. gemenskapens

tullkodex och dess tillämpningsförfordning samt tullfrihetsförfordningen motsvarar till huvuddelen Finlands tull-, tullskatte- och tullvärdeslagstiftning. Därför skall medlemskapet i Europeiska unionen på tullagstiftningens område inte medföra betydande ändringar för Finland.

3. Propositionens målsättningar och centrala förslag

3.1. Målsättningar och medel för att de uppnås

Vid tillträde till Europeiska unionen måste Finland avstå från sin nationella tullpolitik och anpassa sig till gemenskapens system. Stadganden som är på varandra gående eller i strid med gemenskapens lagstiftning måste upphävas. Utöver Finlands tulltariffslag omfattar tullagen, tullskattelagen och tullvärdeslagen till största delen det område av tullstadganden vilket även gemenskapens lagstiftning gäller. Det skall vara mest ändamålsenligt att upphäva dessa stadganden i sin helhet. Gemenskapens ersättande tullstadganden som är direkt tillämpliga skall automatiskt träda i kraft samtidigt med medlemskapet.

Såsom ovan konstaterats är inte heller gemenskapens tullagstiftning fullkomlig även om den omfattar största delen av den materiella tullrätten. Tulltariffen i sin helhet hör till gemenskapens behörighet. För statistiska och andra motsvarande ändamål kan medlemsländerna dock komplettera gemenskapens brukstaxor (TARIC) med nationella underindelningar vilka dock inte kräver reglering på lagnivå. De flesta stadgandena om behörighet och tullövervakning, och alla stadganden om förvaltning och tullbrott, samt till och med en stor del av även nödvändiga förfarandestadganden fattas i gemenskapslagstiftningen, och således måste om dem stadgas i varje medlemsland separat. I Finland ingår de centrala organisatoriska och administrativa stadgandena i lagen och förordningen om tullverket, vilka kan hållas i kraft med några få av medlemskapet framkallade ändringar. De övriga nödvändiga stadgandena skall kunna samlas i en ny tulllag som huvudsakligen består av motsvarande stadganden av gällande tulllag samt av vissa stadganden om tullfrihet.

Som målsättning är en tullagstiftning som fungerar väl och flexibelt vid medlemskapet. Detta skall uppnås genom att uppta i det

nationella regelverket bland annat tillräckligt omfattande behörigheter för myndigheter i allmänhet samt, för att säkerställa en enhetlig tillämpning, bland annat behörigheter som avser ett centraliserat beslutsfattande. Det skall vara ändamålsenligt att tilldela dessa behörigheter till tullstyrelsen samt i betydande ärenden till finansministeriet.

3.2. Centrala förslag

3.2.1. Tullag

Allmänna stadganden och stadganden om befogenhet

En nationell tullag behövs för att komplettera gemenskapens tullagstiftning. För att kunna med administrativa sanktioner ingripa i försummelse vid meddelande av statistiska uppgifter om inre och yttre handel skall tullagens tillämpningsområde härvidlag utsträckas att omfatta även statistikföring, om vilket till andra delar finns gemenskapsstadganden. Därutöver skall behörigheterna enligt tullagstiftningen, för vilka redogörs i punkt 3.2.3., utvidgas till erforderliga delar att även omfatta inre trafik. I tullagen skall användas definitionerna i tullkodexen och andra begrepp i gemenskapslagstiftningen. Därutöver skall vissa nya definitioner behövas.

Behörighet som avser tillämpningen och verkställandet av gemenskapens tullagstiftning har på flera ställen i kodexen och dess tillämpningsförfordning tilldelats uttryckligen till tullmyndigheten. I tullfrihetsförfordningen används termen behörig myndighet, med vilken i allmänhet avses tullmyndigheten. I vissa fall nämns i gemenskapens tullagstiftning endast myndighet, som kan vara t.ex. ett ministerium eller statsrådet. Om vissa ärenden i vilka avgöranderätten har i allmänhet överlämnats åt medlemsstaten skall också kunna stadgas genom lag.

Tullmyndighet i Finland skall fortfarande vara tullverket, om vars inre uppdragsfördelning skall bestämmas av tullstyrelsen. Även i övrigt skall det för den enhetliga tillämpningspraxisens skull vara ändamålsenligt att centralisera beslutanderätten om förfaranden i gemenskapens tullagstiftning till tullstyrelsen då det inte finns andra tillräckliga stadganden eller bestämmelser därom. Betydande ärenden skall dock avgöras av finansministeriet, som vid behov skall även bestämma om tillämp-

ningen av annan gemenskapslagstiftning om tullar. Bland annat Romfördraget innehåller vissa bestämmelser om import och export som gäller tullar enligt vilka medlemsländerna med vissa förutsättningar kan avvika även från bindande gemenskapsstadganden.

Speciell behörighet skall tilldelas tullstyrelsen även vid avgörandet av undantag enligt tullfrihetsförfordningen och vissa ursprungsärenden samt vid fastställandet av omräkningskurserna. Därutöver skall tullstyrelsen ge tillstånd till inrättande av frizon eller -lager samt idkande av affärsverksamhet i dem. Finansministeriet skall dock kunna avgöra ett ekonomiskt eller även på annat sätt betydande ärende.

Förslagen om fördelningen av behörighet och delegerandet överensstämmer med statsrådets principbeslut om förvaltningens rationalisering. De syftar på att överlämna avgöranderätt i mindre betydande ärenden till en lägre nivå än statsrådet eller ministerier, bland annat till centrala ämbetsverk.

Tullfriheter

De fall vid vilka varor som skall överlämnas till fri omsättning inom gemenskapens tullområde skall av speciella skäl frigöras från importtullar har reglerats i gemenskapens tullfrihetsförfordning. Enligt den skall medlemsstaterna i vissa fall kunna genom nationella stadganden avvika från stadgandena i förordningen eller i frånvaron av gemenskapsstadganden tillämpa sina gällande nationella stadganden. För tillfället har gemenskapen inga stadganden om t.ex. tullfriheten av provianteringsvara. Medlemsstaten har dessutom rätt att bevilja tullfrihet för vissa varor på basis av de i förordningen uppräknade internationella avtalen.

De föreslagna nationella stadgandena skall angå tullfriheten för varor som är avsedda för sedvanlig proviantering av ett sjö- eller luftfartyg i yrkesmässig trafik mellan ett tredje land och Finland, samt bränslen och smörjmedel, varor som förs in till diplomatanvändning, vissa varor till användning vid civilflygtrafik, samt hemkomstgåvor som personalen vid ett fordon i yrkesmässig trafik mellan Finland och ett tredje land för in med sig. Stadgandena skall till huvuddelen motsvara respektive tullfriheter i gällande tullskattelag.

Revisionen av tullfrihetsförfordningen är

under utarbetning. Eftersom revisionen syftar närmast på att modernisera tullfrihetsförordningen av år 1983 kommer förslaget till den nya förordningen inte att innebära betydande materiella ändringar.

Tullövervakning

Det finns inte några gränssformaliteter vid gränserna mellan de stater som hör till den tullunionen på grund av den fria rörligheten för varor. Vid tullunionens yttre gränser utförs däremot tullövervakning för hela gemenskapens räkning. Om Finland ansluter sig till den Europeiska unionen skall Finlands tullverk övervaka den varutrafik som via Finland riktar sig till unionens medlemsstater. Eftersom transitotrafiken som utförs till ett annat medlemsland inte längre underställs exportkontroll, skall övervakningen vid gemenskapens yttre gränser vara effektiv. Det är dock viktigt att övervaka den export som sker till ett tredje land bland annat för exportersättningarnas och återbärningarnas skull.

Tullövervakningens uppgifter kommer inte att förändras till följd av en anslutning till den Europeiska unionen. Bevakningsmetoderna borde dock ändras och ökas i samarbete med speciellt medlemsstaterna. Bestämmelser om lämnandet av uppgifter till utlandet samt en utvidgning av erhållande av uppgifter i form av massutlämnande är därför behövligt med tanke på en effektivisering av samarbete och tullövervakningen. Rätt att utföra säkerhetsgranskning, som är en ny befogenhet, skall anses vara viktig med tanke på tullmyndigheternas verksamhetsbetingelser och säkerhet.

Ett iakttagande av lagstiftningen angående den import som även förbjuds från övriga medlemsländer i överensstämmelse med artikel 36 i Romfördraget skall trots principen om fri rörlighet kunna övervakas. En övervakning av den inre trafiken har reglerats på olika sätt i unionens medlemsländers lagstiftningar. Storbritanniens lagstiftning förbjuder en begränsning eller ett fördröjande av rörligheten av de varor som befinner sig i den inre trafiken, tullbefogenheterna kan där endast tillämpas vid nödvändiga tillfällen. I Tysklands tullagstiftning har det nedskrivits de situationer, i vilka fall man kan ingripa i fråga om varor i inre trafik. I Danmarks tullag ingår inte liknande befogenheter, men den innehåller flera bestäm-

melser om hur bevakningsåtgärder skall utföras i den inre trafiken.

Tullagen innehåller inte stadganden som berör endast inre trafik. Allmänna befogenheter i tullagen skall emellertid få användas även vid övervakning av den inre trafiken, men den fria rörligheten av varor skall tas i beaktande. Kränkning av principen om fri rörlighet skall alltid kunna motiveras på grunder som godkänts i gemenskapens lagstiftning.

Utbyte, hemlighållande och registrering av uppgifter

Stadgandena rörande datasekretess i 21—28 §§ omfattar i förslaget en egen helhet. Om personregister stadgas allmänt i personregisterlagen (471/87). Dessutom skall det emellertid i tullagen stadgas om upprättande av tullverkets personregister, om lagring och lämnande av dessa uppgifter samt om ett speciellt så kallat bevakningsdataregister som innehåller tipsmeddelanden. Nuvarande bestämmelser finns i huvudsak i tullförordningen.

Enligt artikel 15 i kodexen skall upplysningar som är av konfidentiell natur eller som lämnats på konfidentiell grund omfattas av krav på tystnadsplikt. Artikel 15 tillåter emellertid att uppgifter kan lämnas om detta görs enligt gällande bestämmelser, särskilt beträffande dataskydd. Uppgifter som berör affärsverksamhet skall enligt den föreslagna 25 § i huvudsak hemlighållas såsom för tillfället. Tullstyrelsen skall kunna lämna eller bestämma om lämnande av sådana uppgifter till myndighet eller offentligt samfund som har behov att få kännedom om uppgiften för att sköta sina uppgifter eller av någon annan giltig orsak.

I 26—28 §§ ingår synnerligen detaljerade stadganden om massutlämnande av uppgifter och deras lämnande till utlandet samt om erhållande av uppgifter från övriga myndigheter. I dessa fastställs i vilket syfte och till vem uppgifterna får lämnas och vilka uppgifter tullverket har rätt att få. Uppgifterna i ett sådant bevakningsdataregister som innehåller tipsuppgifter skall hållas hemliga. De skall dock få utlämnas till behöriga myndigheter också till utlandet för förekommande och undersökning av brott. Bland annat ändringar i verksamhetsomgivningen som förorsakas av medlemskap i unionen kräver möjlighet till utbyte av uppgifter. En rätt att erhålla uppgif-

ter är nödvändig till exempel för en riktig målinriktning av kontrollerna vid övervakningen av den inre trafiken.

Tullbrott och undersökning av dem

Stadgandena grundar sig i huvudsak på den gällande tullagen. Gemenskapens lagsstiftning inskränker inte förundersökningsmyndigheternas befogenheter, när det finns skäl att misstänka att det begåtts ett tullbrott. Tullverket skall fortfarande ha befogenhet, att jämte polisen och gränsbevakningsmyndigheterna, undersöka alla tullbrott som är misstänkta att ha begåtts i utrikeshandeln och -trafiken, oberoende av om den nationella eller gemenskapens lagstiftning blivit kränkt. Tullverket skall kunna undersöka förseelser angående förbud och restriktioner i gemenskapens lagstiftning, även då det är fråga om import från gemenskapens område eller export dit. Ett brott mot gemenskapens lagstiftning som begåtts i Finland skall leda till straffrättsliga åtgärder i Finland och påföljderna fastställs i enlighet med den nationella lagstiftningen.

Övriga förslag

Regleringen angående administrativt förfarande och påföljder stöder sig i huvudsak på nationella bestämmelser då dessa saknas i gemenskapens lagstiftning eller de är av relativt allmän natur. Därför fastställs det i tullagen kompletterande bestämmelser om betalning av tull, tullhöjning och felavgift, varans förstöring och överlåtelse till staten samt tullauktion. Dessutom skall det stadgas om verkställigheten av ändringsförfarande som förutsätts i artikel 245 i kodexen. Stadgandena motsvarar med undantag av vissa begreppslika ändringar i huvudsak den nuvarande tullagstiftningen. Såsom fortfarande nödvändiga anses dessutom motsvarande stadganden som för tillfället gäller bland annat i fråga om kringgående av lagen och förtullning enligt uppskattning.

För att undvika eventuella spekulationsfall i övergångsskedet är det nödvändigt att stadga att tull skall fastställas med stöd av den upphävda lagstiftningen, om förtullningen av varan har inletts eller borde ha inletts innan den nya tullagstiftningen trätt i kraft. För övergångsskedets skull ingår i bilaga VI till Finlands anslutningsavtal bestämmelser om i vilka fall det kan göras avvikelser från stad-

gandena i kodexen och dess tillämpningsförfordning. Dessa bestämmelser som stadfästs genom lag såsom en del av anslutningsavtalet, omfattar förfarande vid ursprungsutredningar, vissa lager- och tullförfarandetillstånd, efterbörd av tull, eftergift och återbäring samt fördelning av tullintäkterna mellan gemenskapen och Finland.

3.2.2. Lag om ändring av lagen om tullverket

Tullverkets uppgifter angående statistikföring skall preciseras så att tullverket skall sköta om statistikföring av utrikeshandeln som vid medlemskapet skall omfatta statistikföringen av handeln mellan både Finland och tredje land och Finland och de övriga medlemsstaterna.

Vid medlemskapet skall Finland följa gemenskapens tullpolitik. Då upphör de huvudsakliga uppgifter av delegationen för tullärenden som hänförs till området i fråga och de mindre betydelsefulla uppgifter som kvarstår skall skötas i beredningsorganisationen för EU-frågor. Därför skall delegationen indras.

4. Propositionens ekonomiska och organisatoriska verkningar

Den föreslagna tullagen gäller bara till liten del den materiella tullbeskattningen, t.ex tullfriheter. Tullinkomster i allmänhet förlorar sin betydelse i Finlands statsekonomi, eftersom de redovisas till gemenskapen; endast 10 procents andel får medlemstaterna behålla som uppborndsprovision, likaså de medel som inflyter i form av tullhöjning, felavgift och dröjsmålsränta. Lagen skall inte heller ha nämnbara verkningar i fråga om personal och organisation. Ändringarna av lagen om tullverket skall inte heller ha betydelsefulla verkningar. De uppgifter som blir kvar för delegationen för tullärenden övergår till beredningssektionen för EU-frågor.

5. Ärendets beredning

5.1. Beredningsskeden och -material

Propositionen har beretts i tullagstiftningens EU-arbetsgrupp som finansministeriet tillsatte den 6 april 1994 och där finansministeriet och tullstyrelsen varit representerade. Arbetet har

övervakats och letts av ledningsgruppen för EG-skatteutredningar som finansministeriet tillsatte den 24 september 1993. I arbete har man utnyttjat många tidigare utredningar av ministeriet och det centrala ämbetsverket om lagstiftning och praxis som gäller tullbeskattning och annat tullverksamhet inom Europeiska gemenskaperna. Man har också bekantat sig med den nationella tullagstiftningen för EU:s vissa medlemsländer, närmast Danmark, Tyskland och England. Därtill har man jämfört Sveriges motsvarande beredningsmaterial. Regeringens propositioner om förslag till polislag och lag om polisens personregister har beaktats till den del de innehåller stadganden som motsvarar förslag till denna lag.

5.2. Utlåtanden

Beträffande förslaget till tullag och detaljmotiveringen till det har utlåtanden erhållits av utrikesministeriet, justitieministeriet, inrikesministeriet, försvarsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, trafikministeriet, handels- och industriministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, tullstyrelsen, Finlands Bank, Finansinspektionen samt av Handels Centralförbund, Finlands Speditörförbund och av Centralhandelskammaren. På grund av utlåtandena har i lagförslaget gjorts några ändringar.

6. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

6.1. Samband med andra propositioner

Propositionen ansluter sig till regeringens

proposition om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet om Finlands anslutning till Europeiska unionen. En proposition med förslag till lag om vissa temporära tullar (RP 195/94 rd.) har avlåtits till Riksdagen den 30 september 1994. En på gemenskapens direktiv baserad proposition med förslag till lag om bl.a. handräckning mellan medlemstaternas myndigheter i anslutning till uppbörd och verkställande av tullar avlåtits separat.

Därtill innehåller till Finlands medlemskap i Europeiska unionen anslutna regeringspropositioner till lag om ändring av mervärdesskattelagen, till lag om påförande av accis (RP 237/94 rd.) och lag om bils katt vissa hänvisningar till den föreslagna tullagen. Nämda propositioner är avsedda att avlåtas till Riksdagens behandling så att de föreslagna lagarna kan träda i kraft samtidigt med EU-medlemskapet.

6.2. Samband med internationella avtal och förpliktelser

De föreslagna lagarna avses att träda i kraft endast om avtalet om Finlands anslutning till Europeiska unionen träder i kraft. Vid anslutning till unionen ansluter Finland sig i regel som part till avtalsarrangemang för Europeiska gemenskapernas tullar och tullförfaranden och frigör sig från sina nationella förpliktelser. Med kommissionens tillstånd kan dock vissa nuvarande statsavtal om nämnda områden fortsätta att vara i kraft. Härvid skall bestämmelserna i avtalen om t.ex. tullfriheter tillämpas vid sidan av den egentliga tullagstiftningen.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslagen

1.1. Tullag

Allmänna stadganden

1 §. Den föreslagna nationella tullagen skall vid sidan av och som komplettering till gemen-

skapens lagstiftning tillämpas på tullbeskattning, tullövervakning, statistikföring av den yttre och inre handeln samt på tullbrottsundersökning. Tullbeskattningen och tullövervakningen skall uppfattas i vid bemärkelse som verksamhet i anslutning till all handel och trafik mellan Finland och tredje länder. Statistikföringen regleras redan till största delen av

gemenskapens lagstiftning och tullagen skall tillämpas endast på vissa försummelser vid lämnande av statistiska uppgifter för bestämmande av administrativa påföljder. Lagstiftningen om tullbrottsundersökning skall även vid medlemskapet vara nästan helt nationell. I 2 § i lagen skall tillämpningsområdet till vissa delar utvidgas till inre trafik.

2 §. På basis av paragrafen skall behörigheten enligt tullagstiftningen även kunna användas inom gemenskapens tullområde vid bevakning av inre trafik. Eftersom gemenskapens lagstiftning garanterar fri rörelse för varor och personer inom gemenskapsområdet, får fri rörelse vid inresa till Finland eller utresa från Finland inte hindras, begränsas eller uppehållas. I vissa fall skall tullåtgärder dock kunna vidtas även i inre trafik t.ex. då ett tillräckligt tillförlitligt antydning mottagits om brytande mot stadganden som tullmyndigheten skall övervaka.

Enligt artikel 36 i Romfördraget skall sådana förbud och restriktioner kunna ställas angående import, export och transiteringar som är motiverade bl.a. med tanke på allmän moral samt allmän ordning och säkerhet, eller skyddande av människors, djurs och växters hälsa och liv samt nationella kulturskatter och industriell och kommersiell egendom. I detta hänseende har gemenskapens lagstiftning harmoniserats till en hög grad, men det skall fortfarande vara möjligt att meddela nationella förbud och restriktioner av detta slag. Dessa importförbud som gemenskapen tillåter skall kunna övervakas även då varan förs in från en annan medlemsstat.

3 §. Paragrafens 1 mom. skall innehålla definitionerna av de mest centrala begreppen i denna lag.

Definitionen av Finlands tullområde skall bli densamma som i 1 § i gällande tullag. Med gemenskapens tullområde skall avses området enligt artikel 3 i kodexen, till vilket medlemsstaternas områden hör med vissa undantag. Om områdena utanför gemenskapens tullområde används redan hävdvunnet begreppet tredje land, på grund av vilket det är motiverat att använda begreppet även i den föreslagna lagen, med tanke på förenklat uttrycksätt.

Med tullåtgärd skall avses en tjänsteförättning inom tullverkets behörighet. Sådan förundersökning av tullbrott som inte är förvaltningsförfarande och som skall regleras av

särskilda stadganden om behörighet skall inte anses som tullåtgärd.

Definitionen av tullbrott skall begränsa tullmyndighetens behörighet till de brott som avses i den nämnda punkten. Definierandet har närmast betydelse för vilka brott tullmyndigheterna är behöriga att utreda.

För att underlätta tillämpningen av den nationella tullagstiftningen och undvika stridigheter skall i 2 mom. i paragrafen stadgas att utom definitionerna i 1 mom. skall definitionerna i artikel 4 i kodexen tillämpas.

Myndigheternas behörighet

4 §. Enligt 1 mom. i paragrafen skall den i gemenskapens tullagstiftning avsedda tullmyndigheten eller den behöriga myndigheten, vilken term som används i tullfrihetsförordningen, i Finland vara tullverket om inte annat stadgas. Bland annat för finansministeriet skall stadgas behörighet i vissa ärenden. Nedan i motivering- en till 14 § tas upp den behörighet vid tullåtgärder som stadgats för vissa andra myndigheter. Ytterligare föreslås att tullstyrelsen skall bemyndigas att bestämma om fördelning av behörighet inom tullverket, dvs. mellan den själv, tulllaboratoriet och distriktstullkamrarna. Genom dessa stadganden om bestämmande och bemyndigande skall undvikas ett flertal sådana enstaka stadganden om behörighet som ansluter sig till olika artiklar inom gemenskapens tullagstiftning och som annars skall upptas i tullagen.

Enligt 2 mom. i lagrummet skall tullstyrelsen ytterligare tilldelas rätt att vid behov bestämma om sådana förfaranden inom gemenskapens tullagstiftning vilka varken genom den nämnda lagstiftningen eller annars reglerats tillräckligt ingående. I många fall skall om förfaringsätten, t.ex. om bokföring av tullbeloppen i räkenskaperna eller delgivning av dem, kunna nationellt bestämmas mera detaljerat eller inom de gränser som stadgas i kodexen.

Vid tillämpningen av gemenskapens lagstiftning om import, export och tullar kan förekomma behov att avgöra sådana principiella eller annars betydande frågor och problem som inte hör till ett centralt ämbetsverks sedvanliga behörighet. Sådana frågor angående tillämpningen av gemenskapens lagstiftning kan ansluta sig t.ex. till artikel 36 i Romfördraget. Med stöd av artikeln skall det i vissa situatio-

ner (jfr. motiveringarna till 2 §) vara möjligt att begränsa import och export, dock så att begränsningar inte används godtyckligt eller som fördolda hinder för handeln. Tillämpningen av dessa bestämmelser kan kräva principbeslut. Eftersom det inte heller är nödvändigt att genom lag eller förordning stadga om alla fall, föreslås det att finansministeriet då skall kunna överta avgörandet av ett principiellt eller på annat sätt betydande ärende gällande tull.

5 §. Från de tidsfrister som i tullfrihetsförordningen utsätts som villkor för tullfrihet skall kunna avvikas vid fall som avses i artiklar 3, 4, 6, 12, 14, 18, 19, 21, 33, 36 och 38 i förordningen. Därtill skall den behöriga myndigheten med stöd av artikel 10 i förordningen ha rätt att bevilja tullfrihet för vissa varor då de förs in av en privatperson till gemenskapens tullområde som personligt flyttgods på grund av politiska undantagsförhållanden. Beviljandet av undantag kan jämföras med lättnadsförfarandet enligt 26 § i gällande tullskattelag. Ett motsvarande allmänt stadgande om lättnad ingår inte i tullfrihetsförordningen eller annan gemenskapslagstiftning.

Ovan uppräknade fall ansluter sig huvudsakligen till tullfrihet för varor som förs in av privatpersoner. Beviljandet av ett undantag hör antingen till den behöriga myndighetens prövningsrätt, eller möjligheten till undantag har uttryckts genom en allmän hänvisning till specialfall eller till avvikande förhållanden, varvid den behöriga myndigheten inte kan definieras med stöd av 4 § 1 mom. ovan. För att tillämpningspraxisen skall vara enhetlig skall prövningsrätten centraliseras till samma myndighet. Därför föreslås att undantag skall beviljas av tullstyrelsen, som även nu mestadels avgör lättnadsärenden. Tullstyrelsen skall kunna avgöra ärendet i ett enskilt fall på basis av ansökan eller genom ett allmänt beslut då saken gäller flera personer i likadan situation. I motsvarighet med rådande förfarande föreslås enligt stadgandet att tullstyrelsens beslut inte skall kunna överklagas.

6 §. Paragrafen skall dels motsvara stadgandena i 1 och 2 §§ i den gällande lagen (460/93) om förfarandet vid ändring av de ursprungsregler som tillämpas i frihandelsavtal och andra tullpreferensarrangemang samt om bestämmelser i anslutning till dessa regler. Med stöd av 1 mom. i paragrafen skall tullstyrelsen i avsaknad av gemenskapsbestämmelser bestämma om förfarandet vid utredning av ursprung vid

tillämpningen av de preferensavtal och liknande ensidiga arrangemang som avses i artikel 20.3.d och e i kodexen Tullstyrelsen skall i tillämpliga delar ha rätt att utfärda bestämmelser även då det gäller andra ursprungsregler än sådana som ansluter sig till tillämpning av preferensbehandling, om vilka vid medlemskapet skall uttryckligen stadgas genom gemenskapens tullagstiftning som skall tillämpas av tullmyndigheten. Ytterligare skall tullstyrelsen kunna utfärda bestämmelser för harmonisering av ursprungsreglernas tillämpning.

Med stöd av 2 mom. i paragrafen skall tullstyrelsen kunna bemyndiga ett sakkunnigt organ att utfärda allmänna ursprungsbevis som avses i artiklarna 47 och 48 i tillämpningsförordningen. Enligt artiklarna skall sådana bevis kunna avfattas och utfärdas såväl av en behörig myndighet som ett av denna myndighet på behörigt sätt befullmäktigade organ som skall finna sig i samma land. Nuförtiden bestyrks motsvarande nationella ursprungsbevis i Finland av handelskammare, av vilka utfärdade bevis vid medlemskapet skall ersättas av allmänna ursprungsbevis som motsvarar gemenskapsstadgandena.

7 §. I enlighet med de gällande stadgandena skall vid omräkningen till finskt mynt av penningbelopp som vid export och import angetts i utländsk valuta användas köp- och säljkurser som bekräftats av Finlands Bank. Finlands Bank offentliggör nuförtiden endast valutornas medelkurser. Därför är det i praktiken tullstyrelsen som efter att hört Finlands Bank bestämmer om omräkningskurserna på basis av de av affärsbankerna meddelade valutakurserna med stöd av 6 § 2 mom. i gällande tullskattelag (907/80) och 26 § 2 mom. i gällande tullvärdeslag (906/80).

Enligt artikel 35 i kodexen skall den omräkningskurs som tillämpas vid fastställande av varans tullvärde offentliggöras på behörigt sätt av den behöriga myndigheten i medlemsstaten. Enligt paragrafens bemyndigande skall i enlighet med rådande praxis tullstyrelsen vara den myndighet som skall fastställa omräkningskurserna. Detaljerade bestämmelser om de omräkningskurser som skall användas vid fastställande av förtullningsvärdet finns i den ovannämnda artikeln i kodexen samt i artiklarna 168—172 i tillämpningsförordningen.

8 §. Gemenskapsstadgandena om frizoner och frilager ingår i artiklarna 166—181 i tullkodexen och i artiklarna 799—840 i tillämp-

ingsförordningen. Enligt kodexen skall medlemsstaterna kunna anvisa delar av tullområdet som frizon och bevilja tillstånd för inrättande av frilager. Om dessa förfaranden och om de behöriga myndigheterna skall stadgas nationellt. Till andra delar skall gemenskapens lagstiftning vara tillräcklig med tanke på förverkligande och övervakande av frizon- och frilagersystemet. Därvid skall tullmyndigheten ha behörighet.

Det existerande antalet av frizoner, dvs. 21 lager och Hangö frihamn, torde vid medlemskapet minska eftersom upplagring utan tidsbegränsning då skall vara möjlig även i tullager. Behovet av och grunderna för upplagringen är i allmänhet i den lokala tullmyndighetens kännedom eller kan utredas av den. Därför föreslås det att det företrädesvis är tullstyrelsen som på ansökan och på de villkor som den fastställer skall bevilja tillstånd till inrättandet av en frizon och ett frilager.

Inom frizoner och i frilager skall i större omfattning än nu kunna idkas förädlings- och serviceverksamhet. Enligt kodexen skall bl.a. tillståndsärenden beträffande tillstånds- och bevakningsförfaranden vid den aktiva förädlingen höra till tullmyndighetens åligganden. Detta ger stöd åt att samma myndighet beviljar tillstånd även för industriell, kommersiell eller annan serviceverksamhet på dessa ställen. Vid övervägande av förutsättningarna för verksamheten i fråga skall även beaktas att ingen olägenhet skall vållas för andra medlemsstaters produktions- och serviceverksamhet. Detta skall förutsätta samarbete och informationsutbyte mellan myndigheterna i medlemsstaterna. I Finland hör även nu prövningen vid tillämpning av tullagstiftningen till tullmyndighetens uppgifter. Med dessa grunder föreslås att tullstyrelsen skall bevilja tillstånd även till verksamhet som skall idkas inom frizoner och i frilager. Vid fall där ovan nämnda avgöranden ekonomiskt, regionalpolitiskt eller även annars skall vara så betydande att t.ex. politiska ställningstaganden fordras, föreslås det att finansministeriet skall kunna överta avgörandet av ärendet.

Tullfrihet

9 §. Paragrafens innehåll skall motsvara 7 b § i gällande tullskattelag angående tullfrihet för provianteringsvaror samt bränslen och smörj-

medel för fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig utrikestrafik. Enligt artikel 139.1 b i tullfrihetsförordningen skall de gällande stadgandena tillämpas vid tullfrihet för dessa samt även för provianteringsvaror för tåg i utrikestrafik. Eftersom gemenskapsstadgandena om nämnda varor tillsvidare fattas, skall om deras tullfrihet fortfarande stadgas genom nationell lag.

I 1 mom. i paragrafen skall tullfrihet i regel begränsas enbart till yrkesmässig trafik med fartyg och luftfartyg. Tullfriheten skall enbart gälla trafik mellan Finlands tullområde och ett tredje land. Provanteringsvarorna för ett fartyg i trafik inom gemenskapen är således inte tullfria även om de kan vara befriade från mervärdesskatt samt accisfria. Enligt 2 mom. i paragrafen skall tullfriheten kunna utvidgas av finansministeriet till att omfatta även vissa andra fartyg samt tåg.

10 §. Paragrafens innehåll skall motsvara 16 a § i gällande tullskattelag angående tullfrihet för varor som förs in för s.k. diplomatbruk. Med stöd av artikel 133.1 a i tullfrihetsförordningen skall medlemsstaten ha rätt att bevilja tullfriheter på basis av Wien-konventionen om diplomatiska förbindelser (FördrS 4/70) samt Wien-konventionen om konsulära förbindelser (FördrS 50/80). I dessa konventioner hänvisas uttryckligen till konventionsstatens nationella stadganden, och 16 a § 1 mom. tullskattelagen motsvarar ordalydelsena i dessa konventioner. Sålunda skall paragrafens innehåll kunna upptas i den nya tullagen. I egenskap av sakkunnigministerium skall utrikesministeriet så som nu bekräfta att förutsättningarna för tullfrihet föreligger.

11 §. Paragrafens innehåll skall dels motsvara 15 § 3 punkten i gällande tullskattelag angående tullfrihet för vissa varor i civil luftfart. Med stöd av artikel 133.1 g i tullfrihetsförordningen har medlemsstaten rätt att ömsesidigt bevilja tullfriheter för varor på basis av ett sådant bilateralt avtal med ett tredje land som har anslutit sig till konventionen om internationell civil luftfart (s.k. Chicago-konventionen, FördrS 11/49).

Enligt tullfrihetsförordningen skall tullfrihet kunna beviljas för varor som nämns i rekommendationer i punkterna 4.42 och 4.44 i bilaga 9 till Chicago-konventionen (8. upplaga, juli 1980). Denna punkt i förordningen är föråldrad såtillvida att den nämnda bilagan till förordningen har upphävts genom en ny bilaga av juli 1990 där samma varor uppräknas i

punkterna 4.44 och 4.45. På basis av de behöriga punkterna i förordningen och Chicago-konventionen skall tullfrihet avvikande från gällande praxis beviljas enbart för varorna av ett flygbolag i tredje land som är ett konventionsland. I fortsättningen skall den inte heller på basis av ett nationellt stadgande beviljas för dokument och blanketter som används i flygtrafik eftersom de inte är bland de varor som omfattas av de ovan nämnda punkterna i Chicago-konventionens bilaga.

12 §. Paragrafen skall till huvuddelen motsvara 12 § i gällande tullskattelag, enligt vilken personalen vid ett fordon i utrikestrafik har med vissa begränsningar rätt att tullfritt föra in bagage och hemkomstgåvor enligt vad som stadgas om resenärer. Med stöd av tullfrihetsförordningen har personalen i regel rätt att tullfritt föra in bagage och hemkomstgåvor enligt vad som stadgas om passageraren i artiklarna 45—48 i förordningen. Enligt artikel 49 i förordningen har medlemsstaten dock rätt att begränsa värdegränsen för och/eller mängden av de tullfria hemkomstgåvor som förs in av personalen vid fordon i trafik mellan tredje land och gemenskapen. Det föreslås att stadgandet i 12 § tullskattelagen att överförs till den nya tullagen som sådan, med preciseringar om utrikestrafik. Med stöd av artikel 49 i förordningen skall den persons rätt som hör till personalen och vars hemort är i Finland att föra in tullfria hemkomstgåvor således fortfarande begränsas till en gång per månad, och deras värde skall under en kalendermånad inte få överstiga den mängd som en passagerare har rätt att föra in på en gång. Införsel skall fortfarande kontrolleras med hjälp av en tullbok om vilken skall stadgas genom förordning.

Den persons rätt som hör till personalen vid ett fartyg i utrikestrafik att enligt 13 § i gällande tullskattelag under vissa förutsättningar föra in eller sända flera månaders hemkomstgåvor på en gång måste slopas eftersom gemenskapens tullagstiftning inte tillåter detta.

Enligt 3 mom. i paragrafen skall finansministeriet på basis av artikel 49 i tullfrihetsförordningen vid behov kunna begränsa rätten att tullfritt föra in hemkomstgåvor för personer vilka hör till personalen vid fordon i trafik mellan Finland och tredje land och vilka är bosatta i tredje land. Begränsningar skall eventuellt kunna behövas i trafiken mellan Finland och de baltiska länderna samt i trafiken via

Finlands östra gräns i vilken ibland förekommit problem.

Tullövervakning

13 §. Enligt 1 mom. i paragrafen skall myndigheten iaktta proportionalitetsprincipen vid utövandet av sina befogenheter i enlighet med tullagstiftningen. Åtgärden anses försvarlig om den olägenhet som uppstår i samband med den är i rätt förhållande med tjänstförrättningens målsättning. Vid bedömning av försvarligheten skall också åtgärdernas nödvändighet och skadliga inverkan jämföras. Tullmannens verksamhet begränsas även av straffrättsligt, disciplinärt och skadeståndsrättsligt ansvar.

Paragrafens 2 mom. skall motsvara 6 § 1 mom. i gällande tullag. Den som utsätts för tullåtgärd är skyldig att iaktta de tullåtgärder som utförs på behörigt sätt. Detta behöriga sätt hänför sig i första hand till administrationskrav på laglighet. Dessutom skall det tas i beaktande allmänna administrativa principer eller likställighets-, proportionalitets-, objektivitets- och ändamålsbundenhetsprincipen. Om personen inte underkastar sig tullåtgärden, skall försummelsen bestraffas som tullförseelse.

14 §. Eftersom tullkodexen beviljar tullmyndigheten befogenheter som är av relativt allmän natur borde närmare stadganden om dem ges på samma sätt som finns angivet i den nuvarande 5 § tullagen. Nya befogenheter skall vara utställande av identifikationsmärken, isolering av platsen och rätt att få handräckning. I de befogenhetsstadganden som ingriper i grundrättigheterna har hänsyn tagits till regeringens proposition som gäller grundrättigheter (RP 309/1993 rd). Jämfört med de nuvarande stadganden skall t.ex. möjligheten att utföra husrannsakan i bostadsutrymmen inskränkas. Okränkbarheten av brevhemligheten skall säkerställas vid granskning av postförsändelser. När myndighet använder behörigheten enligt paragrafen skall han beakta proportionalitetsprincipen enligt 13 § och använda behörigheten endast om det är nödvändigt för utförande av tullåtgärder.

Med den andra behöriga myndighet som nämns i inledningssatsen avses polis- och gränsbevakningsmyndigheter som på basis av stadgandena i fråga kan vara behöriga att utföra tullåtgärder. Till exempel enligt 1 § lagen om gränsbevakningsväsendet (5/75) sköter

gränsbevakningsväsendet även uppgifter som berör tullövervakning. Dessutom stadgas det i förordningen angående samarbete mellan polis-, tull- och gränsbevakningsmyndigheterna (1051/78) om dessa myndigheters möjlighet att fullgöra uppgifter för en annan myndighets räkning.

Enligt 1 mom. 1 punkten i paragrafen skall ett fordon kunna hejdas för att utföra alla de uppgifter som hör till tullverket. Till dessa räknas förutom egentliga tullåtgärder även olika uppgifter som hör till övervakningen av trafiken, såsom enligt lagen om skatt på motorfordon (722/66), lagen om bränsleavgift (337/93), lagen om överlastavgift (51/82) och lagen om förbud mot anordningar som försvårar hastighetsövervakningen (733/85). Tullmyndigheterna är enligt vägtrafiklagen (267/81) och lagen om båttrafik (151/69) de myndigheter som svarar för övervakningen jämsides med andra myndigheter föreskrivna i dessa stadganden.

Momentets 2 punkt motsvarar i huvuddrag den nuvarande 5 § 1 mom. 6 punkten tullagen. Befogenheten att hejda en person skall främst användas på tullanstalter vid gränserna i samband med kontroller vid inresa till landet. Val av person som granskas och hejdas skall förrättas av en tullman genom en klar och tydlig begäran och vid behov skall denne i en hejdningssituation kunna bevisa sin tjänsteställning, om den inte framgår på annat sätt.

Efter tullklareringen eller tullkontrollen kan det uppdragas omständigheter, vilka inte tidigare kunnats konstatera och som förutsätter att personen hejdas och granskas. Såsom för tillfället skall detta vara möjligt på Finlands hela tullområde. Ett hejdande och en granskning förutsätter dock i detta fall särskilda skäl, och kan således inte förrättas i form av stickprov.

Om förutsättningar för och förfaranden vid i detta lagrum avsedd kroppsvisitation och kroppsbesiktning som företas i samband med tullövervakningen stadgas nedan i 15 §.

I momentets 3 punkt stadgas det om varans kvarhållande och omhändertagande angående vilka kodexen innehåller endast stadganden av allmän natur. Enligt artikel 37 i kodexen skall de varor som införs till gemenskapens tullområde vara under tullövervakning från och med införseln och enligt artikel 40 skall en deklARATION ges till tullmyndigheten om de varor som införts till gemenskapens tullområde. Dessutom skall enligt artikel 82 i kodexen den vara som

överlåtits i fri omsättning med nedsatt tull eller utan tullar för ett visst användningsändamål hållas under tullövervakning. Panträtt skall inriktas mot en införd vara som inte har anmälts till tullmyndigheten för att ersätta skatteuppbörd.

Enligt den nuvarande 5 § 1 mom. 1 punkten tullagen har tullmyndigheten rätt att kvarhålla och omhändertaga vara som sannolikt inte har tullklarats på behörigt sätt. Bestämmelser om beslagttaget syftar på att varan omhändertas av tullverkets tills importskatter har betalats eller det har konstaterats att beslagttaget saknar grunder. Beslaget skall hävas senast inom fyra månader, om åtal för tullbrott inte har väckts. Enligt den föreslagna 3 punkten skall varan kunna omhändertas av tullen om den inte alls har tullklarats eller om felaktiga eller bristfälliga uppgifter har lämnats för tullklareringen, på grund av vilket det har fastställts för låg tull. Detta leder till att motsvarande stadgande i den nuvarande lagens 56 § blev överflödigt. Varan skall överlåtas mot betalning av tull. Den från vilken varan tas, skall ges ett intyg i vilket grunderna för omhändertagandet framgår. Tullmyndigheten skall registrera de varor som omhändertagits i sin bokföring. Om åtgärder som garanterar rättsskydd, såsom intyg över omhändertagning, skall stadgas i tullförordningen såsom för tillfället.

I momentets 4 punkt skall stadgas på motsvarande sätt som i 5 § 1 mom. 2 punkten i nuvarande tullag om tullmyndighetens rätt att verkställa granskningar på vissa platser. I kodexen ingår stadganden som gäller kontroller som skall utföras på vissa specialområden och åtgärder som ansluter sig till eftergranskning av tulldeklarationerna. Dessutom föreslås det att för utförande av varukontroller skall man ha rätt till tillträde till sådana platser där vara i allmänhet förvaras och som faller under hemfridens område. Tillträde skall inte beviljas till sådan del som används enbart som bostad eller som byggnadens bostadsutrymmen. Där emot skall man ha tillträde till sådana utrymmen som används tydligt såsom affärslokal eller för affärsverksamhet.

Stadgandet i momentets 5 punkt angående rätt att granska vara och bokföring motsvarar också delvis 5 § 1 mom. 2 punkten i gällande tullag. I stadgandet föreslås dock att granskningsrätten av vara som anländer som postförsändelse skall preciseras. Brevhemligheten av

en postförsändelse får inte kränkas genom en granskning. Ett motsvarande stadgande finns om säkerhetskontroll av postförsändelser i 3 § lagen om säkerhetskontroller inom flygtrafiken (305/94). Den skall genomföras så att brevhemligheten inte äventyras. Enligt tullagstiftningen är även ett brev en vara som skall kunna granskas vid behov. Genom att känna på brevet eller på övrigt sätt kontrollera det kan det upptäckas om brevet innehåller vara som skall tullklaras. Enligt regeringens proposition (RP 49/93) angående lagen om postverksamhet skall till exempel sökandet av narkotika med hjälp av djur, genomlysning av postförsändelser eller motsvarande förfarande inte anses kränka brevhemligheten.

Postförsändelsen kan innan den öppnas tas hand om av tullverket, och såväl mottagaren som avsändaren kan förpliktas att ge en förklaring om försändelsens exakta innehåll om det anses ändamålsenligt. Tullmyndigheten skall också vid behov ha rätt att öppna en brevörsändelse för att ta reda på varans art och för att utföra tullklarering. Även då skyddar en absolut brevhemlighet brevetts innehåll. Enligt artikel 19 i Förenta Nationernas konvention om narkotika (FördrS 44/94) skall parterna vidta åtgärder för att förhindra användningen av postförsändelser för olaglig handel av narkotika.

Från början av år 1994 har också det i kapitel 32 1 § 2 mom. brottslagen avsett häleri eller s.k. penningtvätt definierats som tullbrott. För avslöjande av ett brott föreslås att det stadgas om rättighet att granska de penningmedel som personen har med sig. Med stöd av stadgandet skall det inte ändå uppstå anmälningskyldighet för pengarna.

Momentets 6 punkt motsvarar i sak 5 § 1 mom. 3 punkten i nuvarande tullag. Bestämelsen berör speciellt gransknings- och tullklaringsituationer, men med stöd av den har tullmyndigheterna rätt att få nödvändiga handlingar eller uppgifter för att utföra även övriga tullåtgärder, till exempel efterbeskattning. För fastställande av resenärens identitet, skall tullmannen ha rätt att få se handling som styrker personens identitet, såsom t.ex. identitetskort. Om erhållande av uppgifter i form av massutlämnande stadgas i 28 §.

Momentets 7 punkt. Kodexen och dess tillämpningsförfordning innehåller allmänna stadganden om överlåtelse, transport och lagring av varan. Med stöd av stadgandena kan

fastställas tidsfrister, ställas villkor och krävas säkerheter. Rätt att ge detaljerade bestämmelser i enlighet med 5 § 1 mom. 4 punkten i gällande tullag föreslås att bevaras som nödvändig i fortsättningen.

I momentets 8 punkt föreslås stadgande om att sätta ett identifikationsmärke på fordon, vara eller annan plats. Tullmyndigheternas åtgärder enligt artikel 72 i kodexen för varans identifiering skall vidtas enligt den föreslagna lagpunkten.

I momentets 9 punkt skall det stadgas om avspärrning av plats, område och fordon. Tullverket är med stöd av flera stadganden den myndighet som övervakar införsel och utförsel av ämnen som är farliga för miljö och hälsa. Dessa stadganden innehåller dock inte särskilda befogenheter i enlighet med det föreslagna stadgandet. Tullverket är bland annat en av de övervakningsmyndigheter som avses i förordningen om transport av farliga ämnen på fartyg (357/80). Från och med början av år 1995 utvidgas övervakningsskyldigheten till att gälla landsvägs-, järnvägs- och luftfartygstrafik. Enligt kemikalieförordningen (675/93) övervakar tullverket också på basis av förordningen om explosiva varor (473/93) införseln och utförseln av explosiva varor.

På basis av övervakningsskyldighet över strålningsapparater och radioaktiva ämnen enligt strålskyddsförordningen (1512/91) utför tullmyndigheterna vid behov strålningsuppmätning av varor och fordon vid gränserna. Upprätthållandet av allmän säkerhet omfattar också vid behov förhindrandet av eventuella smittosamma växt- eller djursjukdomar i samband med införsel och utförsel tillsammans med expertmyndigheterna. Det är viktigt att tullmyndigheten själv kan säkerställa den allmänna säkerheten, tills specialmyndigheten är på plats. Också med tanke på tullmyndighetens arbetstrygghet samt inspektionsro kan det vara nödvändigt att avspärra fordonet eller platsen.

Momentets 10 punkt som ger rätt att förhindra utförsel av varan motsvarar 5 § 1 mom. 7 punkten i gällande tullagen. Internationella avtal och den nationella lagstiftningen innehåller exportförbud, vilkas effektiva övervakning förutsätter att befogenheten som tillkommer tullmyndigheterna upptas i tullagen.

Paragrafens 2 mom. motsvarar 7 § tullagen. Den gäller rätten att hejda och granska ett för smuggling misstänkt finskt fartyg, som saknar nationalitet eller för falsk flagg, även utanför

tullområdet. Denna behörighet förutsätts bland annat av Förenta Nationernas konvention om olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen (FördrS 44/94).

15 §. Om kroppsvisitation som företas med enbart administrativa befogenheter i samband med tullkontroll stadgas i 5 § 3 mom. tullagen genom ändringen av lagen (1163/93) som trädde i kraft fr.o.m. början av år 1994. Bl.a. internationella avtalsförpliktelser förutsätter att om förutsättningar för och förfaranden vid visitationen skall stadgas genom lag. Därför skall ett motsvarande stadgande även upptas i den föreslagna lagen. Vid uppfyllda förutsättningar skall visitationen kunna förrättas utan den tunga förundersökningsprocessen, dock under iakttagande av tvångsmedellagen.

16 §. För att säkerställa arbetsskydd av tullverkets personal ingår i lagförslaget ett stadgande om säkerhetskontroll som motsvarar stadgandet i regeringspropositionen till polislagen (RP 57/1994 rd). Säkerhetskontroll skall kunna förrättas t.ex. vid kontroll av en passagerare som ankommer till landet, innan den kroppsvisitation som avses i 15 § påbörjas. Tullverket skall också vara den i förundersökningslagen (449/87) avsedda förundersökningsmyndighet som förrättar undersökningen i tullbrottsärenden. Tullmyndigheterna skall utföra fasttaganden och anhållanden samt transportera de anhållna. Speciellt narkotikasmugglare innehar vapen eller andra farliga föremål oftare än förr. Därför skall tullmyndigheten ha motsvarande rätt som polismyndigheten att utföra säkerhetskontroll.

Enligt 2 mom. i paragrafen skall föremålen eller ämnen efter utförd kontroll återlämnas till vederbörande. Återlämnandet kan dock förhindras t.ex. av ett importförbud som gäller insmugglad vara. Återlämnandet kan även vara förbjuden till följd av annat lagstadgande och då skall varan förvaras i tullverkets besittning. Vid besittningstagande skall samma inskrivningsförfarande iakttas som vid besittningstagande av icke tullklarerad vara.

Import och innehav av alla farliga föremål eller ämnen förutsätter inte tillstånd. För närvarande kan t.ex. armborst och språttbågar, dykarharpuner samt lufttrycksvapen importeras och innehas utan tillstånd. Som farliga föremål skall även kunna anses fyrverkerimedel och självgjorda raketer samt lättantändliga lim och förtunningsmedel. Den visiterade kan ha ett tillstånd att importera eller inneha farliga

ämnen eller föremål. Enligt det föreslagna 3 mom. skall det inte heller i detta fall vara nödvändigt att ge tillbaka varorna omedelbart efter kontroll om det är sannolikt att den visiterade genom dem skall medföra omedelbar fara för allmän ordning och säkerhet. Föremålet skall kunna ofarliggöras även genom att avlägsna en del av den. Föremålet eller ämnet skall återlämnas inom 14 dygn om ingen annan myndighet vidtagit åtgärder för att återkalla innehavstillståndet.

17 §. Stadgandet skall motsvara 54 § i gällande tullag. Det skall ge tullmannen motsvarande rätt som polismannen har att använda maktmedel i sina tjänsteämbeten.

18 §. Paragrafen skall motsvara 69 och 70 §§ i gällande tullag. Enligt artikel 14 i kodexen skall den som direkt eller indirekt är inblandad i handeln med varor på begäran lämna hos tullmyndigheten alla nödvändiga dokument och uppgifter. Ett kompletterande stadgande om varje persons skyldighet att lämna uppgifter föreslås att upptas i den nya tullagen.

Tullstyrelsen skall med stöd av 2 mom. kunna förelägga vite, om skyldigheten att lämna uppgifter enligt 1 mom. eller artikel 14 i kodexen inte uppfylls.

19 §. Tullmyndigheten behöver handräckning från specialmyndigheterna bl.a. för att sköta de bevakningsuppdrag om vilka stadgas i kemikalielagen (744/89) och i strålskyddslagen (592/91). Eftersom i dessa specialstadganden inte uttryckligen stadgas om andra myndigheters skyldighet att ge handräckning åt tullmyndigheterna, föreslås det att ett stadgande om detta skall upptas i tullagen. Tullmyndigheten skall kunna få handräckning även vid de tillfällen vid vilka tullverket inte uttryckligen utnämns som den övervakande myndigheten utan där det i egenskap av utrikeshandelns allmänmyndighet övervakar iakttagandet av ett visst stadgande, så som vid export av högteknologi och kärnvapenteknologi.

20 §. Paragrafen skall motsvara 5 § 1 mom. 8 punkten i gällande tullag. Tullverket skall vara skyldig att anskaffa erforderliga utrymmen för tullförvaltningsuppdrag samt att betala motsvarande kostnader för deras användning. Tullmyndigheterna kommer dock att öva bevakningsverksamhet i trafikplatshållares utrymmen såsom t.ex. lager och passagerarterminaler. Under dessa omständigheter ansluter sig tullverkets verksamhet oskiljaktigt till trafikplatsens verksamhet, vid vilken privatekonomiska

fördelar är den främsta avsikten med verksamheten. Härvid skall det vara rimligt att bevakningsutrymmen fortfarande skall ställas till tullmyndigheternas förfogande utan ersättning.

Tullverkets personregister

21 §. För närvarande stadgas genom förordning med stöd av 5 § 2 mom. tullagen om de personregister som tullverket upprätthåller för att förhindra och undersöka tullbrott. Genom förordning har stadgats om register för bevakningsdata, tullbrott och straffyrkanden, vilka upprätthålls för att undersöka och förekomma tullbrott. Det föreslås att det på grund av uppgifternas natur skall stadgas i tullagen mera omfattande än för närvarande om upprättande och upprätthållande av personregister. I övrigt skall personregisterlagen (471/87) tillämpas. Om lämnande av uppgifter ur personregister skall stadgas i 26 och 27 §.

22 §. Stadgandet skall innehålla bestämmelser om inrättandet av personregister. Register kan inrättas endast för utförandet av tullverkets åligganden. Utnyttjanderätten skall innehas endast av tullmyndigheterna. Registeruppgifterna för bruk av tullövervakningen och undersökningen av tullbrott skall hållas hemliga, om inte annat stadgas. Uppgifter skall kunna utlämnas enligt 26 § till polisen och gränsbevakningsmyndigheten för förekommande och undersökning av brott och enligt 27 § till utlandet för förekommande och utredning av tullbrott.

23 §. I paragrafen stadgas det om bevakningsdataregistret, om vilket det nuförtiden stadgas i förordning. Eftersom man i ifrågavarande register skall få registrera uppgifter även om personer som man misstänker att först i framtiden kan begå eller medverka till ett brott, är det tillbörligt att stadga om registret direkt i lagen. Förutsättningarna för registrering är desamma som föreslogs för registret över misstänkta i regeringens proposition till lag om polisens personregister (RP 39/1994 rd).

Om andra riksomfattande och bestående personregister, avsedda för tullbevakningen och undersökningen av tullbrottmål, stadgas enligt 2 mom. fortfarande genom förordning.

24 §. Enligt 15 § personregisterlagen skall den registeransvarige se till att en oriktig, onödig, bristfällig eller ofullständig uppgift avförs ur registret. I lagrummet föreslås att registerupp-

gifternas nödvändighet skall granskas minst en gång per år, vilket även förpliktas av 25 a § i nuvarande tullförordning. Uppgifter som konstaterats vara oriktiga skall ändå få bevaras och användas exempelvis för bevisföringsändamål.

Hemlighållande och utlämnande av uppgifter

25 §. Paragrafen skall innehålla bestämmelser om hemlighållande av uppgifter. En ny stats-tjänstemannalagen (750/94) träder i kraft den 1 december 1994. Enligt 17 § i lagen får tjänsteman inte utnyttja eller för någon röja sådan omständighet som kommit till hans kännedom och som enligt vad som särskilt stadgas eller bestäms skall hållas hemlig eller som gäller annans hälsotillstånd eller som på grund av sakens natur annars uppenbarligen inte får röjas. I paragrafen föreslås det i enlighet med nuvarande lag att var och en är skyldig att hemlighålla vad han i samband med tullverksamhet erfarit om en annans affärsverksamhet. Tystnadsplikten skall gälla även andra än tjänstemän, till exempel anställda vid expeditionsföretag och fraktförare.

Enligt 2 mom. är det ändå tillåtet att offentliggöra resultat av undersökning som gjorts i avsikt att skydda konsumenterna samt annan uppgift om publiceringen är viktig med hänsyn till allmänt intresse.

I bestämmelserna om tystnadsplikt i nuvarande tullag har man från fall till fall uppräknat till vem och för vilket ändamål uppgifter får lämnas om affärsverksamhet. Det föreslås att i 3 mom. i paragrafen införs ett allmänt formulerat stadgande om att uppgifter får lämnas till myndighet eller offentligt samfund om det på grund av föreskrivna uppdrag har behov att få information. Uppgifter skall få lämnas om den som anhåller om uppgifterna visar att förutsättningarna uppfylls dvs. att uppgifterna skulle behövas närmast för att sköta stadgade uppgifter. Lämnade uppgifter skall få användas endast för det syfte som legat till grund för utlämnandet och de skall inte få lämnas vidare.

26 §. Ur en teknisk upptagning som utgör ett personregister som avses i personregisterlagen får enligt 18 a § lagen om handlingars offentlighet (83/51) uppgifter lämnas i form av massutlämnande eller känsliga stickprov bland annat då utlämnandet sker i enlighet med lag

eller förordning. Utlämnandet av uppgifter skall vara tillåtet när de utlämnas på det sätt som stadgas i denna paragraf. De som erhåller uppgifterna får använda dem endast för det ändamål som nämns i paragrafen. Uppgifterna ur bevakningsdataregistret skall får utlämnas bara för förekommande och undersökning av brott.

27 §. Betydelsen av internationellt tullsamarbete har ökat under de senaste åren och kommer att öka med den europeiska integrationsutvecklingen. Eftersom lagstiftningen om handlingars offentlighet inte separat stadgar om lämnandet av uppgifter till utlandet, föreslås det att behövliga stadganden upptas i tullagen.

I paragrafens 1 mom. 1 punkt skall det stadgas om utlämnande av uppgifter till tullförvaltning-arnas internationella samarbetsorganisation Tullsamarbetsrådet (CCC — Customs Co-operation Council) som av medlemsländerna insamlar uppgifter om tullbrottslighet. Man kunde lämna uppgifter om endast sådana tullbrott som kan leda till fängelse.

De avtal om tullsamarbete som Finland slutit innehåller bestämmelser om lämnande av uppgifter till den andra parten. Därtill möjliggörs internationell rättshjälp av lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden (4/94). Enligt 2 mom. får man även lämna uppgifter till tullmyndigheter i ett land med vilket Finland inte slutit ett avtal som förpliktar till utbyte av uppgifter. Från Finlands synpunkt kan det vara av vikt att kunna lämna uppgifter även i dessa fall om Finland blir föremål för påföljderna av olaglig verksamhet eller om en finsk medborgare deltar i kriminell verksamhet.

EU:s datasystem för tullbevakningen (CIS) används nuförtiden för att förmedla budskap. I en nära framtid har man för avsikt att utvidga det till ett centraliserat datasystem i vilket medlemsländerna lagrar uppgifter och utnyttjar systemets register. Avsikten med systemet är att säkerställa en riktig tillämpning av tull- och lantbrukslagstiftningen samt att främja förekommande, undersökning och åtalande av tullbrott. Uppgifter kunde lämnas till detta system enligt punkt 3.

I momentets 4 punkt föreslås det att uppgifter får förutom tullmyndighet lämnas även till annan myndighet som behöver uppgifter för att förhindra och undersöka brott. Det skulle normalt vara fråga om polismyndighet men

beroende av den interna lagstiftningen i det land som anhåller om uppgifter kan det också vara någon annan behörig myndighet.

I paragrafens 2 mom. skall det stadgas om massutlämnande av uppgifter. Enligt 22 § 1 mom. personregisterlagen (471/87) får personuppgifter utlämnas i form av massutlämnande eller känsliga stickprov utan tillstånd av datasekretessnämnden endast till sådant land vars lagstiftning motsvarar stadgandena i Finlands personregisterlag. Lämnandet av uppgifter skulle ske via tullstyrelsen på samma sätt som utbytet av information på basis av internationella avtal.

Erhållande av uppgifter ur vissa register

28 §. Med hjälp av teknisk anslutning har tullmyndigheten rätt att erhålla personuppgifter och andra uppgifter med stöd av lagen om ett datasystem för vägtrafiken (819/89) och straffregisterlagen (770/93) och därtill med undantagstillstånd av datasekretessnämnden uppgifter ur Befolkningsregistercentralens befolkningsdatasystem.

I paragrafen föreslås det att man skall stadga om ur vilka register tullmyndigheten har rätt att erhålla uppgifter även i form av massutlämnande. Utlämnandet av uppgifter skall i praktiken ske enligt överenskommelse med upprätthållaren av registret. Uppgifter skall kunna utlämnas till exempel med hjälp av automatisk databehandling i vilket fall tullmyndigheten kan bläddra i registret genom sin egen dataterminal.

Om rätten enligt 5 § 1 mom. 3 punkten i nuvarande tullag att erhålla uppgifter angående passagerare och fordons personal föreslås att stadgas i 1 mom. 1 punkten. I samma punkt skall det enligt förslaget stadgas om erhållande av uppgifter ur fordonsregister och skatteförvaltningens register även för beskattning och indrivning. Rätten att erhålla uppgifter för indrivning skall möjliggöra snabba säkerställningsåtgärder. Enligt 132 § 2 mom. (1265/88) skattelagen skall skattedeklarationer och andra handlingar som samlats hos skattemyndigheten utlämnas för beskattning och skatteuppbörd. Det föreslagna stadgandet skall möjliggöra erhållande av uppgifter i form av massutlämnande.

Tullverket kan enligt 1 § 2 mom. förordningen om passkontrollörer (182/89) förordnas till

passkontrollmyndighet. Inrikesministeriet har förordnat tullverket att utföra passkontroll vid den norra och västra landgränsen samt i hela landet för småflygplan, fiske- och fraktfartyg. I denna funktion fattar tullverket beslut om avvisning och visum, tar emot ansökningar om asyl och tar inom Lapplands tulldistrikt personsignalement enligt 53 a § utlänningslagen (378/91). För att kunna sköta passkontrolluppgiften behöver tullverket information ur register som tillhör de myndigheter som nämns i 2 punkten i det föreslagna stadgandet.

Tullmyndigheternas samarbete med polisen vid tullbevakning och tullbrottsundersökning baserar sig på förordningen angående samarbete mellan polis-, tull- och gränsbevakningsmyndigheter (1051/78). I den pågående reformen av samarbetsförordningen samt i regeringens proposition till lag om polisens personregister föreslås stadganden om rätt att utlämna personuppgifter med hjälp av teknisk anslutning till tullmyndighet för övervakning av utrikestrafiken, för förekommande och undersökning av tullbrott samt för passkontroll. Lagen om polisens personregister skall enligt förslaget träda i kraft först samtidigt med den föreslagna polislagen (RP 57/1994 rd), som å sin sida föreslås träda i kraft ungefär ett år efter stadfästandet. Därför föreslås det att i 3 punkten i momentet skall stadgas om erhållande av uppgifter ur polisens riksomfattande register.

Genom en ändring av tullagen (1163/93) stadgades det att i 32 kap. 1 § 2 mom. strafflagen avsett häleribrott (penningtvätt) skulle betraktas som tullbrott. I momentets 4 punkten skall det stadgas om tullmyndighetens rätt att få uppgifter ur Finlands banks datasystem för finansinspektion om t.ex. suspekta penningtransaktioner.

Tullverket har med datasekretessnämndens undantagstillstånd rätt att med hjälp av teknisk anslutning få personuppgifter ur befolkningsdataförvaltningens register för tullövervakning av utrikestrafiken, för undersökning av tullbrott och för passkontroll. Om denna rätt föreslås det att skall stadgas i 5 punkten i momentet. Enligt förslaget skall uppgifter även få användas för indrivning.

Det föreslås att i 6 punkten i momentet skall stadgas om rätten att få uppgifter om bl. a. brottmål vilka varit föremål för åtalsprövning och är anhängiga, om dömda bötesstraff samt om personer som avtjänar eller avtjänat fäng-

elsestraff. Uppgifterna behövs vid tullövervakning och vid kontroll av misstänkta bakgrundsuppgifter i samband med förundersökning.

I paragrafens 2 mom. skall det stadgas om rätt att erhålla uppgifter om s.k. hemligt telefonnummer. Tullmyndigheten får ofta i samband med tullövervakning och förundersökning ur misstänkta anteckningar kännedom om telefonnummer vilkas innehavare det vore viktigt att få vetskap om. Å andra sidan kunde det vara behövligt att få vetskap om numret för en telefonanslutning tillhörande en viss person eller adress. Uppgifterna kan vara viktigt vid upplärandet av ett tullbrott. En likadan rätt har föreslagits i regeringens proposition till polislag.

Betalning av tull

29 §. Enligt 42 § i gällande tulllag bör tullräkningen betalas inom 15 dagar från dateringen. Enligt artikel 222. 1a. 2 i kodexen skall den utsatta betalningstiden för tullar inte vara längre än 10 dagar från den tidpunkt vid vilken beloppet av de tullar som skall uppbäras delgivits den tullskyldige. Med beaktande av detta skall enligt förslaget stadgas att tull skall betalas på tullverkets postgirokonto inom 10 dagar från tullräkningens datum, om den utsatta tiden inte förlängts eller anstånd eller annat betalningsförfarande inte beviljats. Om förlängning av den utsatta tiden stadgas i artikel 222.1a. 3 och 4 i kodexen, samt om betalningsförfaranden i artikel 222.2 samt i artiklarna 224—229. Kontantkunden skall såsom nu kunna betala tullräkningen även på tullanstalten.

30 §. Paragrafen skall för uppskovsräntans och restbetalningens del motsvara stadgandet i 43 § i gällande tulllag. Ytterligare skall i paragrafen hänvisas till de utmätningsåtgärder som nuförtiden tillämpas vid indrivning av skatter och avgifter, samt till lagarna om säkerställande av indrivningen (367/61 och 395/73), liksom även till lagen om skatteuppbörd, till vilken fogats 4 c § (132/94) om den ordningen i vilken de influtna medlen skall användas. Hänvisningarna i paragrafen skall vara nödvändiga eftersom i dessa lagar nämns enbart statsskatt och eftersom tull vid medlemskapet inte mera skall redovisas till staten utan till gemenskapen. Eftersom nationella stadganden kan stå i strid med kodexen, skall de i paragrafen nämnda

lagarna tillämpas enbart om inte annat stadgas i gemenskapens lagstiftning. En konfliktsituation skall närmast kunna förekomma i anslutning till stadgandena om dröjsmålsrätten i artikel 232 i kodexen. Stadgandet om grundbesväret skall inte tillämpas på tull, varför det motsvarande stadgandet i 48 § 5 mom. tullagen, som nuförtiden är i samband med stadgandena om ändringssökande, skall överföras till denna paragraf.

Tullhöjning och felavgift

31 §. Paragrafen skall motsvara stadgandena om tullhöjning i 36 § i gällande tullag med kompletteringar som föranleds av begreppen i kodexen.

32 §. I 1 mom. i paragrafen har till huvuddel förenats de stadganden om felavgift som nu ingår i 37 § (1163/93) och 38 § (288/83) i tullagen. En felavgift om högst 15 000 mark skall kunna påföras om dröjsmål eller annan felaktighet angår ett tullförfarande vid vilket tull inte fastställs eller i vilket tullbeloppet är obetydligt, och vid vilket en tullhöjning inte har fastställts. En felavgift skall också kunna fastställas i ett ärende som angår tullåterbäring eller erhållande av tullförmån, om en bristfällig eller felaktig uppgift eller handling lämnats eller avgivits. Eftersom det enligt gemenskapens lagstiftning inte är möjligt att bevilja tullåterbäring eller tullförmån på ansökan som inlämnats efter den utsatta tidens utgång, kan om felavgift inte längre stadgas på nuvarande sätt.

Enligt förslaget skall i 2 mom. i paragrafen stadgas om möjligheten att uppbära felavgift på dröjsmål och felaktighet i samband med anmälan om statistikföring av gemenskapens internhandel. Rätten att uppbära felavgift då felaktigheten gäller någon annan i kodexen avsedd tullbehandling än hänförande till ett tullförfarande motsvarar 37 § 2 mom. i gällande tullag, med undantag av ändringar som föranleds av begreppen i kodexen.

33 §. Paragrafens innehåll motsvarar 37 a § i gällande tullag, dvs. tullhöjning och felavgift som skall fastställas i efterhand. Tullhöjning eller felavgift skall kunna fastställas även efter delgivning av tullskulden inom den i artikel 221.3 i kodexen stadgade tiden.

Varans förstöring och överlåtelse till staten

34 §. Enligt artikel 182 i kodexen kan icke-gemenskapsvara förstöras eller, om den nationella lagstiftningen så tillåter, överlåtas till staten. Det är fråga om en tullklaringsform vid vilken tull inte fastställs. Den föreslagna paragrafen motsvarar 16 § 10 punkten tullskattelagen enligt vilken varorna som behörigen anmälts till tullklarering och som före överlåtelse från tullövervakning förstörts eller överlåtits till staten är tullfria. Som förutsättning för varans förstöring och dess överlåtelse till staten skall stadgas att den har behörigen deklarerats hos tullmyndigheten och att åtgärder enligt bestämmelserna i kodexen har vidtagits för att hänföra varan till tullbehandling.

Importtullarna kan återbäras eller efterges för en vara som har överlåtits till fri omsättning under de förutsättningar om vilka stadgas i artikel 238 i kodexen, vilka dels motsvarar bestämmelserna om beviljandet av specialåterbäring som ingår i 23 § i gällande tullskattelag. Härvid kan varan på den vederbörandes begäran förstöras i stället för att exporteras. Därutöver skall det i stället för export vara möjligt att överlåta varan till staten.

Tullauktion

35 §. Paragrafens 1 mom. skall motsvara stadgandena i 63 § 1 mom. i gällande tullag. Importerade varor som inte tullklarats hopar sig jämt på terminaler och övriga lager. I dessa samt även i vissa andra fall där varan har hamnat i tullverkets besittning eller i statens ägo är tullauktion det enklaste sättet att ersätta en regelmässig tullklarering. I 1 mom. 1—4 punkten i paragrafen skall de förutsättningar uppräknas vid vilkas uppfyllelse den importerade varan skall kunna säljas på auktion. I artikel 75 i kodexen, till vilken hänvisas i 4 punkten, skall stadgas om varor som inte kan överlåtas eftersom de inte kunnat granskas av de i artikeln avsedda skälen, de erforderliga dokumenten inte har inlämnats hos tullmyndigheterna, eller eftersom import- eller exporttullar inte har betalats inom utsatt tid, eller eftersom varorna är underkastade förbud eller begränsningar.

Paragrafens 2 mom. skall motsvara 63 § 2 mom. i nuvarande tullag som gäller överlåtelse av varan t.ex. till statsinrättning eller förstöring

av varan då den inte kan säljas eller då försäljning av den skall vara oändamålsenlig.

36 §. Enligt 64 § 1 mom. i nuvarande tullag skall fraktkostnaderna betalas med de medel som inflyter vid en tullauktionen efter betalningen av auktionskonstnaderna och före tullens utdelningsandel. I 1 mom. i paragrafen skall prioritetsordningen ändras så att fraktkostnaderna skall höra till de övriga kostnaderna på sista platsen i prioritetsordningen därför att det enligt tullagen inte går att motivera en specialplats för privaträttslig fordran. Den till staten betalbara auktionsprovisionen som med tull ligger på tredje plats i prioritetsordningen skall inte heller kunna motiveras i nuläget: alla statens kostnader som förorsakas av tullauktion ingår i auktionskostnaderna som ligger på första plats i prioritetsordningen. Enligt stadgandena om offentligt-rättsliga prestationer skall betalningen motsvara beloppet av totalkostnaderna som förorsakas till staten av prestationens åstadkommande, och staten skall inte få utkräva extra förmån i pengar. Enligt stadgandena i artikel 867 a i tillämpningsförordningen skall tullen betalas med de medel som inflyter vid en tullauktion avvikande från gällande praxis även när varan har överlåtits till staten eller förklarats förverkad.

Paragrafens 2 mom. skall motsvara stadgandet i 64 § 2 mom. i gällande tullag, och det gäller uppgörelsen av det på tullauktionen uppstånda överskottet.

I 3 mom. i paragrafen, som till huvuddelen motsvarar 64 § 3 mom. gällande tullag, skall stadgas om indrivningen av underskottet hos deklaranter vid fall där priset som på auktionen erhållits för varan inte räcker till för att betala tull.

Ändringssökande

37 §. Enligt artikel 243.1.1 i kodexen skall en person ha rätt att söka ändring till tullmyndighetens beslut som omedelbart och personligen gäller personen själv och ansluter sig till tullagstiftningens tillämpning. Enligt 1 punkten i artikeln kan ändring sökas enligt medlemsstatens stadganden i första besvärinstans hos de tullmyndigheter som medlemsstaten har utnämnt för detta ändamål samt i andra besvärinstans hos ett oberoende organ som kan vara en domstol eller ett motsvarande specialorgan.

Om det i besvären yrkas återbetalning eller eftergift av tull på samma grunder som stadgas i artikel 236 i kodexen, skall distriktstullkammaren undersöka besvärshandlingens som första instans på samma sätt som med stöd av 47 § 1 mom. i gällande tullag (1165/87). De två skeden vid ändringssökande skall fullföljas också när man överklagar tulllaboratoriets beslut och sådana beslut av distriktstullkammaren som gäller annat än beloppet av tull, t.ex. när man överklagar beslut genom vilket överlåtelse av varan till fri omsättning förbjuds på grund av nationella förbud eller begränsningar som baserar sig på artikel 36 i Romfördraget.

Ovan nämnda förfarande vid återbetalning och eftergift av tull enligt artikel 236 i kodexen motsvarar det nuvarande förfarandet vid tullrättelse till varuhavarens fördel enligt i 47 § tullagen.

Paragrafen skall till huvuddel motsvara 48 § tullagen såsom den lyder i den lag som träder i kraft den 1 december 1994 (701/94). Besvärstiden i ett ärende som gäller fastställandet av tull skall dock förkortas enligt stadgandet i artikel 236.2 i kodexen. Besvärstiden skall således vara tre år från delgivningen av tullskulden och inte så som nu tre år från början av det kalenderår som åtföljer fastställande av tullen.

38 §. Paragrafen skall för den del som gäller undersökning av ärendet vid distriktstullkammaren med anledning av besvär motsvara 47 § 1 mom. tullagen (1165/87) och för den del som gäller förfallande av besvären samt överklagande till följande besvärinstans 48 a § tullagen (701/94).

39 §. Paragrafens 1 mom. skall motsvara 49 § 2 mom. tullagen (701/94), som gäller återbäring av överbetald tull trots ändring sökts. 2 mom. som gäller den ränta som skall betalas på den återbetalda tullen motsvarar 49 § 3 mom. tullagen (1165/87).

Paragrafens 3 mom. om ersättandet av rättegångskostnaderna motsvarar 49 § 4 mom. tullagen (701/94). Ett stadgande som motsvarar 1 mom. i lagrummet skall bli onödigt eftersom ändringssökande enligt artikel 244.1 i kodexen inte skall hindra verkställandet av ett överklagat beslut.

40 §. Paragrafen skall motsvara 50 § tullagen (701/94). Den gäller besvär över länsrättens beslut hos högsta förvaltningsdomstolen samt förutsättningarna för motsvarande besvärstillstånd.

41 §. I ett ärende som egentligen inte gäller tullens belopp skall enligt 37 § överklagas hos tullstyrelsen. I denna paragraf skall stadgas om överklagande över tullstyrelsens beslut hos högsta förvaltningsdomstolen såsom i 50 a § i nuvarande tullag.

Tullbrott och utredning av dem

42 §. Paragrafen innehåller straffstadganden vilka till innehållet motsvarar 51 och 52 §§ i nuvarande tullag. För så kallat sigillbrytningsbrott skall straffskalan vara densamma som i motsvarande allmänt stadgande i 16 kap. 17 § strafflagen, till vilket hänvisas i den nuvarande lagen. Stadgandet är mera täckande än nämnda stadgande i strafflagen, eftersom även brytande av sigill som någon annan än myndighet har anbringat skall vara straffbart, ifall tullmyndigheten har godkänt sigillet i detta bruk. Sigillet kan också vara anbringat eller godkänt av utländsk tullmyndighet. För undandragande av tull skall fortfarande straffas med stöd av 2 mom. enligt strafflagen som skattebedrägeri. Överträdelse av enbart förfarandestadganden, även gemenskapsstadganden, skall straffas med stöd av 3 mom. för tullförseelse till böter. Med tullagstiftningen avses enligt artikel 1 i kodexen bestämmelserna i kodexen samt bestämmelser som utfärdats på gemenskapsnivå eller nationell nivå för verkställigheten av kodexen.

43 §. Detta förundersökning gällande lagrum motsvarar 53 § i nuvarande tullag. Därtill skall vid förundersökning av tullbrott iakttas allmänna stadganden som gäller förundersökning. En tullman skall vid förundersökning som utförs av tullverket ha samma rättigheter som en polisman vid förundersökning som utförs av polisen.

44 §. Till tullbrott gör sig ofta skyldiga personer, som saknar hemvist i Finland. Därför stadgas det i tullagen, att till villkor för frigivning av en anhållen kan ställas krav om säkerhet. Den bestämmelse som övervägs nödvändig i samband med förnyandet av förundersökningslagstiftningen föreslås fortfarande behållas gällande i form av 55 § i nuvarande tullagen.

45 §. En tullman kan vid obetydliga brott avstå från att vidta åtgärder för att väcka åtal. Stadgandet motsvarar 57 § tullagen. Därtill föreslås möjligheten att tilldela anmärkning då det avstås från åtgärder. Anmärkningen skall

registreras, så att eventuell upprepning av överträdelsen skall kunna konstateras.

46 §. Stadgandet motsvarar 58 § 1 mom. i nuvarande lag (695/93), enligt vilken en tullman kan liksom polisen framställa straffyrkanden enligt lagen om strafforderförfarande (692/93).

47 §. Lagrummet innehåller stadganden om stämning. Paragrafens 1 och 2 mom. motsvarar 58 § 2 mom. och 60 § i nuvarande tullag, och 4 mom., med ändringar beroende av det föreslagna 3 mom., 25 § 3 mom. tullförordningen. Stadgandet i paragrafens 2 mom. skall utgöra ett undantag till bestämmelsen i 11 kap. 20 § 2 mom. rättegångsbalken, enligt vilken stämningen kan delges ombud endast i brottmål som gäller lindrigt straffade brott.

Det föreslås att i paragrafens 3 mom. upptas ett nytt stadgande, enligt vilket tullmyndigheten kan på begäran av en stämningsberättigad myndighet delge stämning även i annat än tullbrottmål. Möjlighet att ge sådan handräckning vore viktigt när personen håller på att lämna landet.

Finland har slutit så kallade gränstillsamarbetsavtal med Sverige (FördrS 2/63) och Norge (FördrS 37/69). Avtalsstaternas tullmyndigheter kan utföra tullåtgärder på så kallade kontrollzonen för den andra statens räkning. Med hjälp av avtalen har myndighetens arbete kunnat rationaliseras. Till exempel tullbevakningen av trafiken från Norge till Finland kan utföras så att den utförs endast av norsk tullmyndighet på den norska sidan. I samband med kontroller kan de uppdaga brott mot Finlands lag. Därför föreslås det att i 5 mom. stadgas att i gränsvalet avsedd tullmyndighet skall inom kontrollzonen kunna delge stämning och straffyrkande i tullbrottmål. Det skall även vara möjligt för finsk tullmyndighet att delge tillkännagivande inom kontrollzonen i en annan avtalslutande stat.

Enligt 1 kap. 6 § strafflagen kan åtal för brott som förövats utomlands väckas endast om justitiekanslern gett förordnande om åtal. Åtalsförordnande behövs emellertid inte om en finsk medborgare har begått brottet och det riktas mot Finland. I praktiken kan strafforderförfarandet riktas endast mot finsk medborgare, om brottet uppdagas i Sverige eller Norge.

Beslagtagna vara

48 §. Stadgandet motsvarar nuvarande 59 §

tullagen. I tullbrottmål upprepas situationer där ägare eller innehavare till beslagtagna vara är okänd. Då kallas han genom offentlig stämning att inställa sig vid domstolen under hot om att yrkandet om varans förverkande kan avgöras oavsett hans frånvaro.

49 §. Det är inte ändamålsenligt att förvara beslagtagna vara, om processen pågår länge. Det föreslås att det enligt 61 § nuvarande tullag stadgas, att varan får under vissa förutsättningar överlåtas, säljas eller tas i bruk redan innan den förklaras förverkad.

50 §. Den föreslagna paragrafen om att tullmyndigheten verställar utslag som gäller förverkad vara, är densamma som 62 § i nuvarande tullag. Ifall det fastställs att varan skall återställas, skall den enligt 2 mom. tullklaras på vederbörligt sätt liksom även för närvarande.

Särskilda stadganden

51 §. Paragrafen skall motsvara stadgandet i 33 § 1 mom. i gällande tullag om förtullning enligt uppskattning som saknas i gemenskapens tullagstiftning. Eftersom det vid tillämpning av gemenskapslagstiftningen kan vara nödvändigt i vissa fall att fastställa tull enligt uppskattning bör stadgandet bevaras och vissa begrepp preciseras i den nationella tullagen

52 §. Paragrafens 1 mom. skall motsvara 33 § 2 mom. i gällande tullag och det gäller kringgående av lagens bestämmelser. Eftersom motsvarande stadgande saknas i gemenskapens tullagstiftning skall man genom nationella stadganden förhindra erhållandet av tullförmån genom kringgående av lagen.

Enligt 44 § i nuvarande tullag ansvarar ett ombud solidariskt med varuhavaren för att tull betalas. Vid direkt ombudskap, som definieras i artikel 5 kodexen, har ett ombud inte betalningsansvar för en tullskuld. Med stöd av artikel 201.3.2 i kodexen är det likväl möjligt att utvidga betalningsansvaret genom nationella stadganden till person som på ett sätt som avses i 2 mom. i paragrafen lämnat felaktiga upplysningar för tulldeklarationen. På grund av detta föreslås det att ett ombud som handlat svikligt eller slarvigt skall alltid ansvara för tullskulden.

53 §. Paragrafens innehåll om det minsta belopp tull som skall uppbäras motsvarar 41 § i nuvarande tullag. Vid användning av uttryc-

ket bokföring skulle innehållet i stadgandet motsvara begreppen i kodexen. Enligt artikel 868 i tillämpningsförfordningen har medlemsstat rätt att avstå från att bokföra tull som understiger 10 ecu (cirka 60 mark). Om minsta belopp tull skall fortfarande stadgas genom förfordning.

Ikraftträdelse- och övergångsstadganden

54 §. Om tidpunkten då den föreslagna tullagen träder i kraft skall stadgas genom förfordning.

I paragrafens 2 mom. skall den tullagstiftning upphävas som ersätts av gemenskapens tullagstiftning och av den föreslagna tullagen. Den till kodexens område anknytna lagstiftningen om import- och andra jordbruksavgifter, som tillhör jord- och skogsbruksministeriets behörighet, skall dock upphävas separat.

I paragrafens 3 mom. skall det stadgas om tillämpning av den lagstiftning som kommer att upphävas på vissa varor som förtullas under övergångsskedet. Nuförtiden fastställs grunderna för tull med stöd av 3 § tullskattelagen i regel på basis av den dag då varan utlämnas från tullövervakning eller på basis av förtullningsdagen. Det är ändamålsenligt att den förtullning av en vara som har inletts eller borde ha inletts enligt nuvarande tullagstiftning, slutförs enligt samma stadganden. Den lagstiftning med sina tidsfrister som skall upphävas skall sålunda tillämpas bland annat på varans tullklarering, tullbeskattning och ändringssökande ännu under den nya lagstiftningens tid, om varan överlåts från tullövervakning då den gamla lagstiftningen var i kraft. Förfarandet skulle förhindra användandet av spekulationsmöjligheter. I annat fall, om den nya lagen medför lägre tull, kunde det i vissa fall löna sig att uppskjuta anmälan till förtullning trots påföljderna av tullhöjning och felavgift.

I bilaga VI till avtalet om Finlands anslutning till den Europeiska unionen ingår bestämmelser om övergångstid om bland annat ursprungsbevis och -förfaranden, giltighet av tillstånd för periodförtullning, tullager, frizon, frilager, aktiv och passiv förädling, bearbetning under tullkontroll, temporär import samt om uppkomsten av tullskuld och uppbärande av tull samt om återbetalning och eftergift den. Hänvisningsstadgandet är här informativt, be-

stämmelserna i den bilaga VI till anslutningsavtalet som skall stadfästas genom lag och tillämpas omedelbart efter att medlemskapet trätt i kraft.

Enligt 5 mom. i paragrafen skall tillstånden att driva skattefria butik vara i kraft som tillstånd för tullager vilket innebär att man på dem skall tillämpa övergångsbestämmelserna i bilaga VI till anslutningsavtalet. Stadgandet behövs eftersom det inte ingår några separata bestämmelser om skattefria butiker i gemenskapens tullagstiftning, utan de anses vara tullager.

1.2. Lag om ändring av lagen om tullverket

2 §. Tullverket sköter om statistikföringen inom sitt verksamhetsområde. Det ger upplysningar om utrikeshandels läge och utveckling genom att utreda riktningar av varuflöden mellan Finland och andra länder samt genom att föra statistik över mängder, kvalitet och värde av dessa varuflöden.

Som medlem i gemenskapen skall Finland sköta om statistikföring av både handeln mellan Finland och tredje land och handeln mellan Finland och andra medlemsländer, s.k. internhandeln. På grund av ursprungs- och andra speciella frågor inom utrikeshandeln samt på grund av den allmänna kännedomen om föruttningsverksamhet är det grundat att tullverket sköter också vid medlemskapet om statistikföringen av hela utrikeshandeln som omfattar också statistikföringen av internhandeln. Eftersom tullverket inte har allmän behörighet i den interna handeln inom tullunionen skall om detta stadgas särskilt för varje enskilt fall. Ett förtydligande om detta skall göras i 2 mom. i lagrummet.

5 och 8 §§. Uppdragen av delegationen för tullärenden som finns i anslutning till tullstyrelsen och som bereder tullpolitiska ärenden skall vid medlemskapet huvudsakligen övergå till Europeiska gemenskapens kommission. Det skall vara ändamålsenligt att sköta de uppdrag som blir kvar i respektive sektioner i beredningsorganisation för EU-frågor, såsom i tulltekniska eller handelspolitiska sektioner. Därför skall det finnas skäl att indra delegationen och upphäva 5 och 8 §§, som gäller denna delegation.

2. Närmare stadganden och bestämmelser

Om närmare stadganden som gäller närmast förfaranden och som hänför sig till tillämpningsområdet av den föreslagna lagen skall stadgas i en reviderad tullförordning. Förordningen skall innehålla stadganden om bl.a. ränta som skall betalas på återbetald tull, det minsta belopp tull som skall bokföras, avrundningsregler vid fastställande av tull, arbetsfördelning mellan myndigheter som utför förundersökning i tullbrottmål, förfarande vid beslagtagande av varor samt om personregister för brottsundersökning och övervakning.

Med stöd av 4 § 1 mom. i lagförslaget skall tullstyrelsen bestämma om den interna fördelningen av behörighet vid tullverket. Med stöd av 2 mom. i samma lagrummet och 6 § 1 mom. skall tullstyrelsen också meddela vissa föreskrifter angående förfaranden. Finansministeriet skall vid behov bestämma med stöd 9 § 2 mom. tullagen om tullfrihet för vissa provianteringsförnödenheter samt med stöd av 12 § 3 mom. om begränsningar för tullfria hemkomstgåvor av personal i fordon i yrkesmässig trafik mellan Finland och tredje land. Ovan avsedda beslut och bestämmelser är avsedda att träda i kraft samtidigt med den nya tullagen och -förordningen.

Förordningen om tullverket är avsedd att ändras med beaktande av de kompletteringar som medlemskapet förutsätter och bl.a. ändringar av lagstiftning om tjänstemän.

3. Ikraftträdande

De föreslagna lagarna skall bringas i kraft endast i det fall att Finland är medlem i Europeiska unionen. Därför skall om tidpunkten för ikraftträdande stadgas genom förordning.

4. Lagstiftningsordning

De gällande tullagen och tullskattelagen har stiftats i grundlagsordning. I motiveringen till regeringens proposition om dessa lagarna (RP 10/1978 rd) anges som orsak därtill att genom båda lagarna överförs befogenheter som omfattas av skattelagstiftningen till att utfärdas genom förordning eller tullstyrelsens beslut.

Ytterligare nämns det att om bl.a. tullvägar, trafikplatser, förvaring och transport av varor före förtullningen samt om lämnande av uppgifter såväl som om fastställande av varans värde och kvantitet, gränser för tullfrihet och temporär tullfrihet m.m. måste bestämmelser på lägre nivå utfärdas, fastän det å andra sidan konstateras att de inte har nämnbar betydelse för beskattningen.

Enligt 9 § 2 mom. i den föreslagna tulllagen kan finansministeriet utvidga tullfriheten i fråga om provianteringen att gälla även vissa andra fordon än de som nämns i 1 mom. I den nuvarande tullskattelagen finns en motsvarande behörighet i 7 b § 2 mom. (1386/92). Den behörighet som i 4 § 2 mom. i den nya lagen föreslås för finansministeriet kan för harmonisering och verkställighet av gemenskaps- och den nationella lagstiftningen behöva tillämpas så att det vid sidan av förfaringsåtgärderna är nödvändigt att bestämma om sådana omständigheter som påverkar materiellt. Enligt den nuvarande ordalydelsen i 61 § i Regeringsfor-

men (1077/91) stadgas enbart om statsskatt genom lag. Stadgandena i den nya tullagen skall gälla endast tull som dock inte längre skall vara en nationell skatt, utan den skall uppbäras för gemenskapens räkning och redovisas direkt till den. Medlemstaterna har i allmänhet inte makt att bestämma om tull i andra än de fall som gemenskapens lagstiftning särskilt tillåter. Överföring av fastställande av tull till förvaltningen kan således inte anses vara i strid med delegering av stadgande av skatt enligt 61 § i Regeringsformen. Ovan nämnda stadganden om behörighet vilka gäller bestämmande om tullvägar, trafikplatser, förvaring av varor m.m. skall ersättas av bestämmelserna i gemenskapens tullkodex som tillämpas direkt eller tullkodexens bestämmelser om behörighet.

Den föreslagna tullagen kan således stiftas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Tulllag

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

Allmänna stadganden

1 §

På tullbeskattning och tullövervakning av varor som importeras från och exporteras till tredje land skall denna lag tillämpas vid sidan av vad därom bestämma i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om en tullkodex för gemenskapen (kodex), i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om en tullkodex för gemenskapen (tillämpningsförordning) och i rådets förordning (EEG) nr 918/83 om ett gemenskapssystem för tullfriheter (tullfrihetsförordning) eller i annan lagstiftning för Europeiska gemenskaperna (gemenskapen). Därtill tillämpas denna lag vid sidan av gemenskapens lagstiftning på statistikföring av handeln mellan Finland och andra länder samt på undersökning av tullbrott.

2 §

Befogenheter enligt tullagstiftningen kan ut-

övas med iakttagande av gemenskapens lagstiftning även inom gemenskapens inre trafik för övervakningen av efterföljandet av förbud och restriktioner om import och export av varor.

3 §

I denna lag avses med:

1) *Finlands tullområde* området som omfattar rikets landområde, territorialvatten och luft- rum, dock så att tullområdet sträcker sig två sjömil utanför territorialvattnets yttre gräns, om därom inte internationellt har överenskomits något annat,

2) *gemenskapens tullområde* området som avses i artikel 3 i kodexen,

3) *tredje land* område som inte ingår i gemenskapens tullområde,

4) *tullätgård* tjänsteförrättning som hör till tullverkets behörighet, med undantag av förundersökning av tullbrott,

5) *tullbrott* brott som innebär överträdelse av stadgandena i denna lag eller någon annan lag

vars iakttagande och verkställighet tullverket skall övervaka eller överträdelse av stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av dessa, samt i 46 kap. strafflagen avsett olaga befattningstagande med infört gods, sådant häleri som avses i 32 kap. 1 § 2 mom. strafflagen samt även annan sådan överträdelse av stadganden i vilken ingår import eller export av egendom.

Utöver vad som stadgas i 1 mom. tillämpas definitionerna enligt artikel 4 i kodexen.

Myndigheternas behörighet

4 §

Tullverket är den tullmyndighet och behöriga myndighet som avses i gemenskapens tullagstiftning om inte annorlunda särskilt stadgas. Tullstyrelsen bestämmer till denna del om tullverkets interna fördelning av behörighet.

Tullstyrelsen kan även i övrigt bestämma om förfaranden enligt gemenskapens tullagstiftning, om inte annat stadgas om dem. Finansministeriet kan avgöra ett principiellt eller även i annat avseende betydelsefullt ärende, även när det gäller tillämpning av annan gemenskapslagstiftning om tull.

5 §

Tullstyrelsen beviljar undantag från stadganden om tullfrihet när det är möjligt enligt tullfrihetsförordningen. I beslut som meddelats med stöd av denna paragraf får ändring inte sökas genom besvär.

6 §

Tullstyrelsen har rätt att bestämma om det förfarande vid utredning av ursprung som skall iaktas för att erhålla sådan behandling som avses i avtal angående tullförmåner och i de tullpreferensarrangemang som tillämpas ensidigt av gemenskapen samt i tillämpliga delar även om annat förfarande vid ursprungsutredningar. Tullstyrelsen utfärdar vid behov bestämmelser även för harmonisering av ursprungsreglernas tillämpning.

Tullstyrelsen kan befullmäktiga ett organ med tillräcklig sakkännedom att utfärda allmänna ursprungsbevis som berättigar till annan behandling än tullförmån.

7 §

Tullstyrelsen fastställer de omräkningskurser

som skall användas när belopp angivna i utländsk valuta vid import och export omräknas i finskt mynt.

8 §

Tillstånd att inrätta friområde och frilager samt att där utöva industriell, kommersiell eller annan serviceverksamhet beviljas av tullstyrelsen på ansökan och på villkor som tullstyrelsen bestämmer. Finansministeriet kan dock i ekonomiskt, regionpolitiskt eller även på annat sätt betydelsefulla fall överta avgörandet av ärendet.

Tullfrihet

9 §

Tullfria är vanliga provianteringsförnödenheter för fartyg och luftfartyg i yrkesmässig trafik mellan Finland och tredje land samt bränsle och smörjmedel som fartyget för med sig till Finlands tullområde eller som levereras till fartyget på Finlands tullområde för dess eget bruk. Tullfriheten gäller även varor som konsumeras ombord på fartyget på Finlands tullområde.

Finansministeriet kan besluta att de i 1 mom. nämnda varorna är tullfria även när det är fråga om fartyg i myndighetsbruk, forskningsfartyg, fiskefartyg eller om tåg i trafik mellan Finland och tredje land. Finansministeriet kan också besluta om begränsningar och villkor som i fråga om tullfrihet skall tillämpas på varor som dessa fordon fört med sig.

10 §

Tullfria är varor som inkommer till främmande maktens diplomatiska och andra representationer i samma ställning eller till utsända konsulers kanslier i Finland för officiellt bruk eller till diplomatiska representanter, till utsända konsuler eller till nämnda representationers administrativa eller tekniska personal och till familjemedlemmar i deras hushåll för personligt bruk enligt vad som bestäms i Wienkonventionen rörande diplomatiska förbindelser (FördrS 4/70) och i Wienkonventionen rörande konsulara förbindelser (FördrS 50/80). Utrikesministeriet fastställer att förutsättningarna enligt konventionerna föreligger.

I 1 mom. nämnda varor får inte, utan att tull har betalats, säljas och inte heller på annat sätt överlätas eller uthyras och inte heller vederlagsfritt överlämnas för att användas av någon

annan än av representationer eller personer som berättigats till motsvarande tullfrihet, förrän tre år har gått från det att varan överlåtits till ifrågavarande bruk.

Om en i 1 mom. avsedd person, då han flyttar bort från Finland innan den i 2 mom. stadgade tiden gått ut, här säljer det fordon som varit i hans bruk, skall han betala i tull 1/36 för varje hel eller påbörjad månad som är kvar av den utsatta tiden.

11 §

Enligt avtal med tredje land som anslutit sig till konventionen om internationell civil luftfart (FördrS 11/49) är tullfria marktrustning, säkerhetsanordningar, undervisningsmaterial samt reservdelar och tillbehör till dessa vilka används i internationell flygtrafikverksamhet av ett flygbolag från den avtalsslutande staten i fråga.

12 §

Den som tillhör personalen vid ett fordon i yrkesmässig trafik mellan Finland och tredje land och vars hemort är Finland får tullfritt föra in resgoods och hemkomstgåvor enligt vad som stadgas om resenärer i tullfrihetsförordningen. Mängden av hemkomstgåvor under en kalendermånad får dock inte överstiga den mängd som en resande tullfritt får föra in på en gång. Införsel av varor skall begränsas till en gång per månad om tullmyndighet inte av särskilda skäl beviljar undantag från detta.

Finansministeriet kan begränsa rätten att tullfritt föra in hemkomstgåvor i fråga om person vars hemort ligger utanför gemenskapens tullområde och som hör till i 1 mom. nämnda fordonspersonal.

Tullövervakning

13 §

En tullåtgärd skall inte medföra större skada eller olägenhet än vad som anses försvarligt för att den skall kunna fullgöras.

Var och en är skyldig att underkasta sig tullåtgärderna och medverka till att de kan utföras på behörigt sätt.

14 §

För utförande av tullåtgärder har tullmyndighet eller annan behörig myndighet rätt att

- 1) hejda och granska fordon,
- 2) hejda person och företa kroppsvisitation

och kroppsbesiktning av honom när han anländer till eller avlägsnar sig från tullområdet eller när han besöker fordon eller annan plats, där vara lossas, lastas eller förvaras eller även ett annat ställe inom tullområdet, om särskild orsak därtill föreligger,

3) kvarhålla och vid behov omhändertaga vara som inte tullklarats på behörigt sätt,

4) ha tillträde till lager, utrymmen och andra platser där varor tillverkas, förvaras eller säljs, dock inte till sådan del som används enbart som bostad eller som byggnadens bostadsutrymmen, och där utföra behövlig granskning,

5) utan att kränka postförsändelsers brevhemlighet granska varor samt deras tillverkning och bokföringsmaterial och granska personers medhavda penningtillgångar för att avslöja sådant häleri som avses i 32 kap. 1 § 2 mom. strafflagen,

6) erhålla nödvändiga handlingar och uppgifter gällande varuhavare, annan sakägare, vara, fordon, passagerare och fordonets personal,

7) meddela föreskrifter som gäller lossning, lastning, utlämning, transport och lagring av varor,

8) sätta tullsigill, tullås eller annat identifieringsmärke på fordon, vara, lager eller annan plats vilka är under tullövervakning, 9) avspärra, stänga eller tömma en varas tillverknings-, lastnings- eller lossningsplats eller annan granskningsplats eller annat område samt fordon, om det är nödvändigt för att upprätthålla allmän säkerhet eller för att utföra tullåtgärder, samt förbjuda eller begränsa trafik på sådan plats och sådant område samt rörelse i sådant fordon, 10) förhindra införsel av vara från Finlands tullområde i enlighet med lagstiftning och internationella avtalsförpliktelser.

Är det sannolikt att smuggling till eller från Finland bedrivs med fartyg som är finskt, saknar nationalitet eller seglar under falsk flagg, kan fartyget hejdas och kontrolleras även utanför tullområdet, dock inte på främmande stats territorialvatten. Fartyget kan föras i hamn för nödvändig utredning.

15 §

Kroppsbesiktning av person och annan granskning än granskning av resgoods eller ytterkläder kan i fall som avses i 14 § 1 mom. 2 punkten utföras utan förundersökning på person som på sannolika skäl misstänks för brott för vilket det strängaste straffet är fäng-

else i mer än sex månader. Den tullman som beslutar om åtgärderna skall inneha minst tulluppsyningsmans tjänsteställning. I övrigt iakttas vid utförande av dessa åtgärder i tillämpliga delar vad som stadgas om kroppsvisitation och kroppsbesiktning i tvångsmedelslagen (450/87).

16 §

Tullman har rätt att i samband med i 15 § avsedd kroppsvisitation och kroppsbesiktning samt vid gripande, anhållande, häktning eller tagande i förvar kroppsvisitera den som åtgärden gäller för att förvissa sig om att denne inte innehar föremål eller ämnen, med vilka denne kan äventyra granskningen eller förvaringen eller utsätta sig själv eller andra för fara.

I 1 mom. avsedda farliga föremål eller ämnen får tas ifrån den visiterade. De skall återlämnas till honom efter granskningen eller när han frigges om det inte finns hinder enligt lag.

Tullman har dock rätt att tillfälligt ta omhand farliga föremål, delar till dessa samt farliga ämnen av den, som på grund av ålder, berusning, sinnessillstånd eller andra omständigheter med fog kan misstänkas förorsaka omedelbar fara för allmän ordning och säkerhet. Omhändertagna föremål skall återställas inom 14 dagar, om inte annan myndighet har vidtagit åtgärder för återkallandet av innehavstillstånd.

17 §

Vad som stadgas i 3 kap. 8 § strafflagen om polisens rättighet att bruka maktmedel i vissa situationer skall på motsvarande sätt tillämpas på tullman samt på den som bistår honom vid utförande av tjänsteuppgifter.

18 §

Var och en skall, på uppmaning av tullstyrelsen eller av distriktstullkammaren, inom utsatt tid för tullbeskattning av annan person eller för därav föranlett besvärsärende lämna sådana nödvändiga uppgifter angående den andra, vilka framgår av handlingar i hans besittning, om uppgifterna inte angår sådan sak, varom han enligt lag har rätt att vägra avgiva vittnesmål. Ingen får dock vägra att lämna uppgifter om annans ekonomiska ställning.

Tullstyrelsen kan vid vite ålägga den som

inte iakttar förpliktelsen enligt 1 mom. eller artikel 14 i kodexen att uppfylla dessa förpliktelser.

19 §

Tullmyndighet har rätt att erhålla handräckning av annan myndighet för att utföra åliggande som hör till tullverket.

20 §

Tullmyndighet har rätt att utan ersättning av trafikplatsens ägare eller innehavare få till sitt förfogande sådana nödvändiga övervakningsutrymmen med inventarier som trafiktätheten och andra omständigheter förutsätter för utförande av tullåtgärder.

Tullverkets personregister

21 §

Till tullverkets personregister hör bevakningsdataregister samt i 22 § avsedda register för skötande av uppgifter varom stadgas i lagen om tullverket (228/91). På register tillämpas personregisterlagen (471/87), om inte annat stadgas i denna lag.

22 §

Tullverkets personregister kan inrättas för

- 1) tullverkets riksomfattande bruk,
- 2) bruk av ett eller flera tulldistrikt,
- 3) bruk av person tillhörande tullverkets personal eller arbetsgrupp som består av tullverkets personal.

Uppgifterna i register för tullövervakning och undersökning av tullbrott skall hållas hemliga, om inte annat stadgas.

23 §

Det bevakningsdataregister som tullstyrelsen för är ett bestående personregister avsett för tullverkets bruk. För förebyggande och utredande av tullbrott kan i detta register inhämtas och införas nödvändiga uppgifter om personer, som man har anledning att misstänka att

1) kommer att göra sig skyldiga eller har gjort sig skyldiga till ett sådant brott, varav kan följa fängelse, eller

2) medverkar eller har medverkat till ett sådant brott, vilket kan följa till fängelse i mer än sex månader.

Om tullverkets övriga riksomfattande och bestående personregister som är avsedda att

användas vid tullövervakning och undersökning av tullbrott stadgas genom förordning.

24 §

Nödvändigheten av de i registren införda personuppgifterna skall granskas minst en gång om året.

Uppgifter som befunnits vara felaktiga får förvaras, om det är nödvändigt för att skydda rättigheterna för den registrerade, annan sakägare, eller den som är anställd vid tullverket. Sådana uppgifter får användas endast för nämnda ändamål.

Hemlighållande och utlämnande av uppgifter

25 §

Var och en är skyldig att hemlighålla och avstå från att utnyttja vad han i sin tjänst eller annars ur handlingar gällande tullklarering, lagring eller transport eller på annat sätt erfarit om annans affärsverksamhet.

Resultat av undersökning som gjorts i avsikt att skydda konsumenterna samt annan uppgift kan dock offentliggöras, om publiceringen är viktig med hänsyn till allmänt intresse.

Härutöver får tullstyrelsen lämna eller bestämma om lämnande av uppgifter om affärsverksamhet till myndighet eller offentligt samfund som har behov att få kännedom om sekretessbelagda fakta. Tullmyndighet får lämna även andra uppgifter om de i enskilt fall behövs för att undvika hot mot liv eller hälsa, frihetsbrott eller omfattande miljö- eller egendomsskada. Uppgifterna får inte lämnas vidare eller användas utan tullstyrelsens tillstånd för något annat syfte än det för vilket de har lämnats.

26 §

Tullmyndighet får lämna personuppgifter även i form av massutlämnande och i form av i personregisterlagen avsedda känsliga stickprov, då de behövs av

1) polis eller gränsbevakningsmyndighet för förekommande och undersökning av brott eller för skötsel av utlänningsfrågor och för övervakning av utlänningsars inresa och utresa,

2) utlänningscentralen för behandling av frågor gällande finskt medborgarskap, utlännings inresa, vistelse i landet, arbete samt flykting- och asylfrågor,

3) utrikesministeriet och Finlands beskick-

ningar för beviljande av pass, visum, uppehålls- eller arbetstillstånd,

4) skattemyndigheter för verkställande av beskattning, indrivning av skatter och avgifter, ändringssökande i skatteärenden och för utsökning.

Uppgifterna i bevakningsdataregistret får dock lämnas endast till polis och gränsbevakningsmyndighet för förekommande och undersökning av brott.

27 §

Tullmyndighet får till utlandet lämna i tullverkets personregister införda samt övriga uppgifter såsom följer:

1) till tullsamarbetsrådet (CCC) uppgifter om tullbrott varav kan följa fängelse,

2) till tullmyndighet uppgifter för förekommande och utredning av brott samt för åtalsprövning,

3) till datasystemen för tullövervakning inom Europeiska unionen för att garantera en riktig tillämpning av tull- och lantbrukslagstiftningen samt för att förekomma och utreda tullbrott och för åtalsprövning,

4) till annan än tullmyndighet om uppgifterna behövs för att förekomma eller utreda brott för vilket fängelse kunde ådömas om brottet hade begåtts i Finland.

Uppgifter får lämnas till en stat som avses i 22 § 1 mom. personregisterlagen även i form av massutlämnande eller känsliga stickprov.

Erhållande av uppgifter ur vissa register

28 §

Tullmyndigheten har rätt att även i form av massutlämnande få uppgifter behövliga för skötseln av tullverkets åligganden enligt överenskommelse med upprätthållaren av respektive register

1) för förekommande och undersökning av tullbrott uppgifter av samfund och sammanlutningar ur register angående passagerare och fordons personal, samt ur skatteförvaltningens och fordonsförvaltningens register även för beskattning och indrivning,

2) för passkontroll uppgifter ur utrikesministeriets datasystem om beslut gällande visum, uppehålls- och arbetstillstånd samt ur utlänningscentralens datasystem och gränsbevakningens register angående bevakning av utlänningsars inresa och utresa,

3) för förekommande och undersökning av

tullbrott samt för passkontroll uppgifter ur polisens register avsedda för riksomfattande bruk,

4) för förekommande och undersökning av i 32 kap. 1 § 2 mom. strafflagen avsett häleribrott uppgifter ur datasystem för finansinspektionen vid Finlands Bank,

5) för indrivning, tullövervakning, för förekommande och undersökning av tullbrott samt för passkontroll uppgifter ur befolkningsdatasystemet,

6) ur justitieförvaltningens datasystem uppgifter om brottmål vilka är eller varit föremål för åtalsprövning, uppgifter om givna strafforder, om brottmål anhängiga vid domstol, om dömda bötesstraff, om domstolarnas lagakraftvunna avgöranden varigenom åtal har förkastats, samt om personer som avtjänar eller avtjänat fängelsestraff; om erhållande av uppgifter ur straffregistret stadgas emellertid i straffregisterlagen (770/93).

Tullmyndigheten har därtill rätt att för förekommande och undersökning av tullbrott av samfund som idkar televerksamhet erhålla kontaktuppgifter om en sådan teleanslutning som inte är upptagen i offentlig katalog.

Betalning av tull

29 §

Tull skall betalas på tullverkets postgirokonto inom 10 dagar från tullräkningens datum, om tiden inte förlängts eller betalningsansånd eller annat betalningsförfarande beviljats. Annan än av tullverket registrerad kund (*kontantkund*) kan betala tullräkningen också på tullanstalt.

30 §

Beträffande följderna av försenad betalning av tull samt indrivning av tull i utsökningsväg och säkerställande av indrivning av tull tillämpas, om inte annat stadgas i gemenskapens lagstiftning, stadgandena i lagen om dröjsmålsranta och restavgift på skatt (145/76), lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61), med undantag av stadgandena angående grundbesvär, samt stadgandena i lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/73). De medel som erhållits av den tullskyldige används till betalning av tull i den ordning som stadgas om skatt i lagen om skatteuppbörd (611/78).

Tullhöjning och felavgift

31 §

Tull kan höjas

1) med minst 50 och högst 15 000 mark om tulldeklaration eller annan för tullbeskattningen behövlig uppgift eller handling har avgivits eller lämnats efter stadgad tid och med högst 20 000 mark om tulldeklaration eller annan uppgift eller handling lämnats eller avgivits först efter uppmaning,

2) med högst 30 procent om ofullständig eller felaktig tulldeklaration eller annan uppgift eller handling avgivits eller lämnats eller om deklara-tions-skyldigheten helt eller delvis försumats,

3) med högst 50 procent om ofullständig eller felaktig tulldeklaration, annan uppgift eller handling avgivits eller lämnats uppsåtligt eller av grov vårdlöshet eller om deklara-tions-skyldigheten annars inte fullgjorts och förfarandet varit ägnat att förorsaka att tull inte hade blivit ofastställd, samt

4) med 100 procent om den som kommer till landet medvetet eller av grov vårdlöshet försummat sin deklara-tions-skyldighet genom att till landet införa eller försöka införa en större mängd varor tullfritt än vad han har rätt till och om ärendet inte skall behandlas som tullbrott.

Bör förfarande som avses i 1 mom. 3 punkten, med beaktande av omfattningen av den fördel som kan vinnas därav och andra på ärendet inverkan omständigheter, anses som grovt, skall tullen höjas med minst 50 procent och högst 100 procent.

Har i 1 och 2 mom. avsedd bristfällighet eller felaktighet gällt endast en del av varorna, skall höjningen påföras endast dessa varor.

32 §

Om i 31 § 1 mom. 1—3 punkten avsedd försening eller annan felaktighet gäller tullförfarande vid vilket tull inte fastställs eller vid vilket tullbeloppet är obetydligt och om tullhöjning inte har fastställts, eller om ofullständig eller felaktig uppgift eller handling avgivits eller lämnats i avsikt att få tullåterbäring eller tullförmån, kan i felavgift fastställas minst 50 och högst 15 000 mark.

Felavgift kan även påföras då försening eller felaktighet gäller statistikföringen av gemenskapens internhandel eller i kodexen avsedd

annan godkänd tullbehandling än hänförandet till ett tullförfarande.

33 §

Tullhöjning enligt 31 § och felavgift enligt 32 § kan fastställas även efter delgivning av tullskuld inom tre år efter tullskuldens uppkomst, eller om varan är tullfri, efter att tullmyndigheten godkänt uppgifterna i tulldeklarationen.

Om försening eller annan felaktighet gäller statistikföringen av gemenskapens internhandel kan felavgift påföras inom tre år efter den tidpunkt då statistikdeklaration avgavs eller borde ha avgivits.

Varans förstöring och överlåtelse till staten

34 §

Icke-gemenskapsvaror kan förstöras eller överlåtas till staten på varuhavarens begäran under förutsättning att varan anmälts till tullen på behörigt sätt och att man i enlighet med bestämmelserna i kodexen vidtagit åtgärder för att hänföra varan till tullbehandling. En vara kan förstöras eller överlåtas till staten även efter det att varan överlåtits till fri omsättning, om importtull återbetalas eller efterges enligt artikel 238 i kodexen.

Tullauktion

35 §

På tullauktion skall säljas varor som

- 1) förverkats till staten med lagakraftvunnet utslag,
- 2) överlåtits till staten,
- 3) är under tullkontroll men inte tullklareras inom utsatt tid,
- 4) inte kunnat överlåtas på grund av orsaker enligt artikel 75 i kodexen eller inte avhämtats inom sex månader efter att de överlåtits till fri omsättning.

Om en vara som avses i 1 mom. inte kan säljas på grund av lagstiftning som begränsar användning och försäljning av den eller av annan orsak som hänför sig till varans art eller om försäljning av varan inte är ändamålsenlig och om inte annat särskilt stadgas om användning, överlåtelse eller förstöring av varan, kan den genom finansministeriets beslut eller enligt ministeriets anvisningar överlämnas till statlig inrättning eller av särskilda skäl även till annan

eller förstöras. Äganderätten till en vara som avses i 1 mom. 3—4 punkten anses vid överlämnandet överföras till staten eller till annan mottagare.

36 §

Av medel som inflyter vid tullauktion betalas till varan anslutna kostnader i följande ordning

- 1) auktionskostnader,
- 2) tull,
- 3) övriga kostnader.

Överskottet skall redovisas till staten, om varuhavaren inte inom ett år från auktionen gör anspråk på det. Om det är möjligt skall varuhavaren underrättas om överskottet.

Om tullskuld kvarstår för vara som sålts på auktion, skall denna indrivnas hos varuhavaren.

Ändringssökande

37 §

Ändring i distriktstullkammarens beslut i ett ärende som gäller fastställande av tull eller återbetalning eller eftergift av tull, skall sökas genom besvär hos länsrätten i Nylands län. Ändring i tulllaboratoriets beslut och i distriktstullkammarens beslut som gäller andra än ovan avsedda ärenden, skall sökas genom besvär hos tullstyrelsen. Besvärsmått på statens vägnar över distriktstullkammarens beslut har tullombuden vid distriktstullkamrarna.

Besvärsskriften skall tillställas tullanstalten inom besvärstiden.

Besvärstiden i ärende som gäller fastställandet av tull eller återbetalning eller eftergift av tull är tre år räknat från delgivningen av tullskulden eller från ingången av kalenderåret efter det år under vilket återbetalning eller eftergift av tull fastställdes, dock alltid minst 60 dagar från delfåendet av beslutet. I fråga om besvär över andra beslut är besvärstiden 30 dagar från delfåendet av beslutet. Besvärstiden för tullombuden är 30 dagar från det beslutet fattades.

38 §

Distriktstullkammare skall med anledning av besvär undersöka, om förutsättningarna enligt artikel 236 i kodexen för återbetalning och eftergift av tull föreligger. Om distriktstullkammaren i enlighet med framställt yrkande återbetalar eller efterger tull, förfaller besvären.

Till den del i besvären framställd ansökan inte ger anledning till återbetalning eller efter-

gift av tull, skall distriktstullkammaren avge sitt utlåtande om besvären och utan dröjsmål till länsrätten i Nylands län sända de handlingar som tillkommit vid behandlingen av ärendet.

39 §

Har tull genom länsrättens utslag avlyfts eller nedsatts, skall tull som erlagts till ett för stort belopp utan dröjsmål återbetalas oavsett ändringssökande.

Har tull återbetalats till följd av ansökan om återbetalning av tull som avses i artikel 236 i kodexen eller till följd av besvär, betalas på det återbetalda beloppet en ränta vars storlek stadgas genom förordning. Ränta räknas från den dag då ansökan om återbetalning eller besvär gjordes anhängig eller, om tullräkningen betalts först efter nämnda tidpunkt, från betalningsdagen till den dag då beloppet återbetalas. Har det i ärende som avses i besvären tidigare inlämnats en ansökan om återbetalning av tull och har denna ansökan avslagits, räknas räntan från den dag då ansökan gjordes anhängig. Ränta betalas inte på återbetald tull som är lägre än ett belopp om vilket stadgas genom förordning.

I utslag med anledning av besvär kan tullstyrelsen, länsrätten och högsta förvaltningsdomstolen ålägga staten att betala ersättning för rättegångskostnader enligt ärendets art och de grunder som stadgas i 21 kap. rättegångsbalken.

40 §

I länsrättens utslag får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Besvärstillstånd skall beviljas, om

- 1) det för lagens tillämpning i andra liknande fall eller för en enhetlig rättspraxis är av vikt att ärendet avgörs av högsta förvaltningsdomstolen,
- 2) det finns särskilda skäl för högsta förvaltningsdomstolen att avgöra ärendet på grund av att i ärendet skett ett uppenbart fel, eller
- 3) det finns vägande ekonomiska eller andra skäl för att bevilja besvärstillstånd.

Besvärstillstånd kan beviljas även så att det endast gäller en del av det överklagade länsrättsutslaget.

Besvär skall anföras inom 60 dagar från delfäendet av länsrättens utslag. Besvärsskriften, i vilken ansökan om besvärstillstånd skall

ingå, skall inom besvärstiden tillställas högsta förvaltningsdomstolen eller länsrätten i Nylands län. Besvär anföras på statens vägnar av tullombuden vid tullstyrelsen.

41 §

I tullstyrelsens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. Besvärsmått på statens vägnar har tullombudet vid tullstyrelsen, för vilket besvärstiden är 30 dagar från det beslutet fattades.

Tullbrott och utredning av dem

42 §

Den som utan tillstånd uppsåtligen bryter lås, plomb, sigill eller annan spärr som finsk eller utländsk tullmyndighet anbringat eller godkänt för tillslutning av tullgods eller avspärrning av område, eller som annars skaffar sig tillträde till utrymme som tillslutits på nämnt sätt, skall för *brytande av tullsigill* dömas till böter eller till fängelse i högst sex månader.

Om straff för lagstridigt undandragande av tull eller om försök därtill stadgas i 29 kap. 1—3 §§ strafflagen.

Den som uppsåtligen eller av grovt vållande försummar deklarationsskyldighet eller annan skyldighet enligt kodexen, tullagen eller stadganden som utfärdats med stöd av dem eller som annars bryter mot nämnda stadganden skall dömas för *tullförseelse* till böter, om inte strängare straff för gärningen stadgas någon annanstans.

43 §

Vid utredning av tullbrottmål skall utöver särskilda stadganden om förundersökning och tvångsmedel iaktas stadgandena i denna lag.

Tullman har vid förundersökning som utförs av tullmyndighet samma rätt att vidta utredningsåtgärder och använda tvångsmedel som polisman vid polismyndighets förundersökning. Om anhållningsberättigade tullmän stadgas i 1 kap. 6 § 3 punkten tvångsmedelslagen.

Förundersökning som tullmyndigheten utför skall ledas av en anhållningsberättigad tullman. Av särskilda skäl får undersökningsledaren vara någon annan tullman vars tjänsteställning är minst tulluppsyningsman. En sådan undersökningsledare har samma rätt som en anhåll-

ningsberättigad tjänsteman att besluta om beslag och husrannsakan samt om kroppsvisitation och kroppsbesiktning.

Var och en som antas kunna ge upplysningar om tullbrott är skyldig att på kallelse inställa sig på närmaste tullanstalt för att höras vid förundersökningen. Om närvaro i övrigt stadgas i förundersökningslagen (449/87).

44 §

Saknar en anhållen eller häktad fast bostad i Finland och är det sannolikt att han genom att lämna landet undandrar sig rättegång eller straffverkställighet, kan han frigges på villkor att han ställer säkerhet som prövas trygga inställelse till rättegång och avtjänande av eventuellt dömda påföljder. Om den frigivne inte inställer sig för att svara inför domstol eller för att avtjäna sitt fängelsestraff under den tid då straff får dömas eller dömt fängelsestraff verkställas, får domstolen döma säkerheten helt eller delvis förverkad till staten. Dömda böter eller sådan statlig fordran som skall indrivnas enligt lagen om verkställighet av bötesstraff (318/63) får tas ut ur säkerheten.

45 §

Tullman kan avstå från att vidta åtgärder för väckande av åtal mot den skyldige, om brottet inte kan förutses medföra strängare straff än böter och om det som helhet skall anses uppenbart obetydligt. Tullman kan dock tilldela anmärkning till den som är skyldig till ett sådant brott.

46 §

Kan tullbrottmål handläggas genom strafforderförfarande, får förundersökningsledaren eller någon annan till uppgiften förordnad tullman i enlighet med åklagarmyndighetens anvisningar redan vid förundersökningen framställa straffyrkanden på det sätt som stadgas i lagen om strafforderförfarande (692/93).

47 §

I tullbrottmål är förundersökningsledaren eller annan till uppgiften förordnad tullman berättigad att delge stämning och annan delgivning på samma sätt som stämningsman.

I tullbrottmål kan stämning delges även ombud som av svaranden befullmäktigats att ta emot stämningen.

Tullman kan på begäran av en stämningsbe-

rättigad myndighet delge stämning även i andra än tullbrottmål.

Vid stämning och annan delgivning som tullmyndigheten förrättar skall i tillämpliga delar iakttas vad som stadgas i lagen om stämningsmän (505/86) och i förordningen om stämningsmän (506/86).

I gränstullsamarbetsavtalet avsedd tjänsteman som utför tullåtgärder på finska statens vägnar kan i tullbrottmål delge stämning och i 46 § avsett straffyrkande inom den kontrollzon som avses i avtalet.

Beslagtagen vara

48 §

Är ägare eller innehavare till beslagtagen vara okänd eller saknar han känd vistelseort i Finland, kallas han genom offentlig stämning att inställa sig vid domstolen en bestämd dag som inte får utsättas till tidigare än den sjunde dagen från stämningens offentliggörande. Sådan stämning skall uppsättas till allmänt påseende i domstolens kansli.

Inställer sig inte beslagtagen varas ägare eller innehavare som instämts i laga ordning att svara i saken och visar han inte laga förfall, avgörs anspråket om varans förverkande oavsett hans frånvaro.

49 §

Beslagtagen vara kan, om inte annorlunda stadgas i någon annan lag, innan den förklaras förverkad

1) utlämnas till ägaren mot av distriktstullkammare prövad säkerhet,

2) säljas på auktion, om ägaren samtycker därtill eller om varan är svår att förvara,

3) användas för ett av tullstyrelsen fastställt ändamål, om införsel och utförsel av varan är förbjuden och den är svår att förvara.

Förklarar domstolen beslagtagen vara förverkad anses äganderätten ha övergått till staten då beslaget gjordes. Ovan i 1 mom. avsedda fall anses i stället för själva varan dess värde förverkat.

50 §

Distriktstullkammare verkställer utslag som gäller i tullbrottmål förverkad egendom.

Beslagtagen vara, om vilken bestämts att den

skall återställas till ägaren eller till den som annars har rätt till varan, skall förtullas på behörigt sätt.

Särskilda stadganden

51 §

Om tulldeklaration inte avgivits eller om den inte ens kompletterad kan användas som grund för tull, skall tull fastställas enligt uppskattning. Varuhavaren skall, om möjligt, först beredas tillfälle att avge en förklaring. I beslutet om fastställande av tull skall grunden för uppskattningen anges.

52 §

Om någon omständighet eller åtgärd givits en sådan rättslig form som inte motsvarar ärendets egentliga natur och syfte, skall ärendet handläggas som om man hade tillämpat den rätta formen.

Utöver vad som stadgas i kodexen skall som skyldig anses också den som för tulldeklaration lämnat uppgifter om vilkas felaktighet han varit eller skäligen borde ha varit medveten och om tull därför blivit opåförd.

53 §

Tull bokförs och återbetalas i belopp av hela mark sålunda att överskjutande belopp i penni inte beaktas. Genom förordning stadgas om det minsta tullbelopp som bokförs.

Ikraftträdelse- och övergångsstadganden

54 §

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Genom denna lag upphävs tullagen av den 14 juli 1978 (573/78), tullskattelagen av den 14 juli 1978 (575/78), tullvärdeslagen av den 19 december 1980 (906/80), lagen den 10 juli 1987 om tulltariff (660/87) och lagen den 31 december 1971 om tull- och importavgiftsprefenser för varor med ursprung i utvecklingsländer (973/71) jämte ändringar och lagen den 28 maj 1993 om förfarandet vid ändring av de ursprungsregler som tillämpas i frihandelsavtal och andra tullpreferensarrangemang samt om bestämmelser i anslutning till dessa regler (460/93) och lagen den 24 januari 1992 om tullfri import av kläder i vissa fall (47/92).

På varor som utlämnats från tullkontroll eller som borde ha anmälts till förtullning innan denna lag trädde i kraft tillämpas den lagstiftning som upphävs enligt 2 mom.

Utöver vad som stadgas i 3 mom. tillämpas de bestämmelser om övergångstid vilka ingår i bilaga VI till avtalet av den 24 juni 1994 om anslutningen av konungariket Norge, republiken Österrike, republiken Finland och konungariket Sverige till den Europeiska unionen (FördrS /94).

De tillstånd att driva en skattefri butik som beviljats med stöd av den tullag som skall upphävas, är i kraft som tillstånd för tullager och på dem tillämpas vad som stadgas i 4 mom.

2.

L a g
om ändring av lagen om tullverket

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 8 februari 1991 om tullverket (228/91) 5 och 8 §§
ändras 2 § 2 mom., som följer:

2 §

Tullverket sörjer för statistikföringen av ut-
rikeshandeln samt inom sitt verksamhetsområ-
de för annan statistikföring och service för
utrikeshandeln samt utför andra uppgifter som

lämpar sig för verket och som anförtrotts det
genom förordning eller statsrådsbeslut.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som
bestäms genom förordning.

Helsingfors den 21 oktober 1994

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Ilkka Kanerva*

2.

Lag**om ändring av lagen om tullverket**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 8 februari 1991 om tullverket (228/91) 5 och 8 §§
ändras 2 § 2 mom., som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Tullverket sörjer för statistikföringen inom sitt verksamhetsområde och för annan service inom utrikeshandeln samt utför andra uppgifter som lämpar sig för verket och som har anförtrotts det genom förordning eller statsrådsbeslut.

Tullverket sörjer för statistikföringen *av utrikeshandeln samt* inom sitt verksamhetsområde för annan *statistikföring och* service för utrikeshandeln samt utför andra uppgifter som lämpar sig för verket och som anförtrotts det genom förordning eller statsrådsbeslut.

5 §

I anslutning till tullstyrelsen finns en delegation för tullärenden. Den har till uppgift att på finansministeriets begäran avge utlåtanden samt framlägga förslag om ändringar i tullskattelagarna och om frågor i samband med tullpolitiken samt att följa och förberedelsevis behandla ärenden som gäller marknadsstörningar och dumping.

Om tillsättandet och sammansättningen av delegationen stadgas genom förordning.

(upphävs)

5 §

8 §

Utan hinder av denna lag eller av stadganden som har utfärdats med stöd av den kan den delegation för tullärenden, som har tillsatts med stöd av 27 § tullskattelagen (575/78), till slutet av sin mandattid utgöra den delegation som avses ovan i 5 §.

(upphävs)

8 §

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

